

GAZETA LWOWSKA

Wychodzi codziennie o godzinie 5 po południu z wyjątkiem dni poświątecznych.

Numer pojedynczy kosztuje w miejscu 10 hal., pocztą 16 hal. — Biura Redakcyi i Administracyi ulica Czarnieckiego 1. 12. — Ekspedycja miejscowa w biurze dzienników St. Sokołowskiego, Pasaż Hausmanna 1. 9. — Listy należy frankować.

Reklamacye otwarte wolne od opłaty.

Telefon Redakcyi Nr. 88.

Prenumerata

zamiejscowa:		miejscowa:	
rocznie . . .	32 K.	rocznie . . .	24 K.
półrocznie . . .	16 K.	półrocznie . . .	12 K.
miesięcznie 2 K. 70 h.		miesięcznie . . . 6 K.	
		miesięcznie . . . 2 K.	

W Niemczech 3 K. 20 h. miesięcznie. We wszystkich innych państwach 3 K. 80 h. miesięcznie.

„Przewodnik naukowy i literacki“, dodatek miesięczny do „Gazety Lwowskiej“, otrzymują całoroczni i półroczni abonenci bezpłatnie, jednakże ci tylko, którzy prenumerują od 1 stycznia do końca czerwca lub od 1 lipca do końca grudnia, ewentualnie i miesięczni za dopłatą: pierwsi 1 K. 50 h., drudzy 60 h.

„Przewodnik“ prenumerowany osobno kosztuje 8 K.

Ceny ogłoszeń: Wiersz petitowy lub jego miejsce 20 hal.

Tabelaryczne i liczbowe po 30 hal., nadesłane po 60 hal. za wiersz lub jego miejsce miary petitowej.

Ogłoszenia osób i zakładów prywatnych przyjmuje wyłącznie: Biuro dzienników Sokołowskiego we Lwowie Pasaż Hausmanna 1. 9. W Paryżu wyłącznie Agencja: C. Adam (V. de Raczkowski) 38 Rue de Varenne.

CZĘŚĆ URZĘDOWA.

Obwieszczenie

e. k. Namiestnictwa we Lwowie z dnia 21 kwietnia 1907 do 1.49.957 z wykazem panujących w Galicyi chorób zaraźliwych zwierzęcych, zestawionym na podstawie sprawozdań e. k. starostw, przedłożonych od 14 do 21 kwietnia 1907. — zamieszczone jest w „Dzienniku urzędowym” dzisiejszego numeru *Gazety Lwowskiej*.

CZĘŚĆ NIEURZĘDOWA.

Lwów, 23 kwietnia.

Finanse Anglii.

Wniesione przed kilku dniami w angielskiej Izbie gmin *exposé* finansowe kanclerza skarbu lorda Asquitha wywołało powszechne żywe zajęcie. Z ogłoszonego już poprzednio wy ciągu wynika, że nadwyżka za rok 1906/7 doszła do 5,399.000 ft. szterl. Sumę tę przeznaczono na redukcję długów państwa.

W *exposé* swem rozróżnia lord Asquith pogląd na poprzedni rok finansowy, nazywając ów rok bardzo osobliwym. Zarówno krajowy, jak zagraniczny handel angielski znajdował się w pełnym rozkwicie, jakkolwiek na targach pieniężnych panował brak gotówki.

Wydatki roku finansowego 1907/8 obliczono na 140,957.000 ft. szterl., czyli zmniejszyły się one w porównaniu z r. poprz. o 1,664.000 ft. szterl. Lord Asquith sądzi, że to zmniejszenie się rozchodu czynić będzie dalsze postępy.

Dochody roku fin. 1907/8 przewiduje preliniarz w wysokości 144,190.000 ft. szterl.

Następnie wyliczył kanclerz skarbu zobowiązania Anglii, zaznaczając wśród hu-

cznych okłasków całej Izby, że w roku fin. 1906/7 dług państwa stale się zmniejszał i ogółem zeszczupiał o sumę 13,714.000 ft. szterl. Dalsze ukróćcie długów podniósł lord Asquith jako pierwszy obowiązek państwa, na tem tle bowiem dopiero przeprowadzić będzie można reformę socyjalną w wielkim stylu. „Nie jestem kończył, kanclerz skarbu, socyalistą, ale do najważniejszych problemów Anglii w chwili obecnej musi każdy zaliczać powszechne ubezpieczenie na starość”.

Exposé znalazło w większości Izby poklask, w prasie jednak wywołało rozliczne zastrzeżenia. *Times* wykazuje, że pozornie tak pocieszające wyniki finansowe, gdy się je z kredką w ręce podda krytyce, tracą wiele ze swego blasku. *Tribune* pochwała Asquitha za to, iż stara się główne brzemie ciężarów przesunąć na klasy, które zniosą je najłatwiej i bez uszczerbku. *Standard* uważa za najważniejszy punkt finansowej gospodarki Asquitha zmniejszenie długów państwa.

Przywódcą partii robotniczej Mc. Keir Hardie, który z powodu choroby nie brał udziału w obradach nad budżetem, interwiewowany, tak określił swą opinię: Z *exposé* odnosi się przedewszystkiem wrażenie, że jest to budżet brutalny. Dalej jest to budżet wyłączenie stanu średniego. Ubogim warstwom ludności nie przyniósł on ani zmniejszenia podatków od najważniejszych artykułów konsumpcyj. jak od cukru i herbaty; ani też nie w nim nie uczyniono dla robotników bez zająć.

Zapisując te słowa Hardiego, *Morning Post* dodaje od siebie, że budżet w istocie czyni takie wrażenie, jakby zestawiony został dla zjednania rządowi poparcia u klas średnich.

Podobnie wyraża się *Daily Mail*. — Natomiast *Daily Chronicle* wyraża Asquithowi uznanie za to, iż podatki obniżył tam właśnie, gdzie tego najbardziej było potrzeba, a cła podniósł tam, gdzie najmniej to podwyższenie da się odczuć.

Sprawy krajowe.

(Z komisji krajowej dla spraw przemysłowych).

Komisja krajowa dla spraw przemysłowych odbyła posiedzenie d. 21 b. m.

Przewodniczył JE. Stanisław hr. Badeni. W obradach wzięli udział: zastępcy przewodniczącego pp. E. Zieleniewski i dr. W. Jahl, oraz członkowie pp.: dr. A. Benis, L. Baczewski, W. Biechoński, J. Drewnowski, J. Franke, T. Fiedler, A. Gorayski, B. Liban, T. Merunowicz, dr. J. Milewski, A. Nawratil, A. Pawłowski, B. Pawlewski, dr. T. Rutowski, K. Schayer, dr. J. Schoenett, A. Sołtyński, G. Steingraber, A. Stefanowicz, dr. W. Stesłowicz, dr. H. Szarski, J. Węzelak, dr. A. Zgórski, B. Zardecki; sekretarz Komisji J. Starkel, referent techniczny K. Łoziński.

Przed przystąpieniem do porządku dziennego, poświęcił Przewodniczący gorące wspomnienie zmarłemu członkowi Komisji, prezydentowi m. Lwowa, M. Michalskiemu, jako mężowi około stolicy kraju i na polu życia publicznego zasłużonemu, którego to wspomnienia członkowie Komisji stojąco wysłuchali.

Sekretarz J. Starkel przedłożył sprawozdanie z czynności obu komitetów, które przyjęto do wiadomości.

Nastąpiły sprawozdania z lustracji szkół. Dr. A. Benis, jako członek komitetu zarządzającego rządową szkołą przemysłową żelaznego w Sulkowicach, zdał sprawę ze stanu tej szkoły, akcentując jej znaczenie dla miejscowego przemysłu kowalskiego, przywiązując nadzieję uzdrowienia i wzmocnienia tego przemysłu przy pomocy wspólnej hali maszynowej, która weszła w życie i domagając się uzupełnienia środków naukowych dla oddziału kowalstwa wozowego.

Radca A. Stefanowicz zdał sprawę: a) z lustracji szkoły garniearskiej w Kołomyi, zaznaczając wzmocnienie się w niej liczby uczniów i pożądaną reformę w nauce rysun-

ków i modelowania; b) z lustracji szkoły szewskiej w Kołomyi, gdzie nauka odbywa się i rozwija bardzo dobrze, a stosunki z miejscowymi szwecami, co do zbywania produkcji szkolnej, kształtują się na coraz zdrowszych podstawach; c) Stowarzyszenia „Pracy kobiet” w Kołomyi, gdzie są pożądanego rozszerzenia nauki uzupełniającej i ulepszenia w nauce zawodowej; d) kursu majsterskiego dla stolarzy we Lwowie, odbywającego się właśnie we Lwowie (w gmachu miejskiego Muzeum przemysłowego), w którym bierze udział 15 uczestników i który bardzo dobrze jest prowadzony.

Poczem przystąpiono do sprawozdań z lustracji zakładów przemysłowych, z funduszu przemysłowego popartych.

Prof. G. Steingraber zdał sprawę z kilkakrotnych lustracji fabryki papieru F. Romaszka w Wadowicach, która jest na większą skalę bardzo starannie urządzona i z końcem maja wejdzie w życie.

Referent K. Łoziński przedstawił wyniki lustracji: a) fabryki armatur Rudolfigo w Trzebinii, gdzie produkuje się wzmogła, a jakoś wyrobu cieszy się powszechnym uznaniem; b) fabryki maszyn rolniczych i pilników braci Bartików w Tarnowie, gdzie produkuje również się wzmogła; c) pracowni litograficznej Rogalskiego i elektrotechnicznej W. Trandy w Przemyśle; d) fabryki guzików metalowych Binzera i Thornia w Podgórzu; e) pracowni artystyczno-poligraficznych Jabłonskiego i Gottilieba w Krakowie; f) fabryki świec i mydła A. Friedricha we Lwowie, która na nowo urządzona, została właśnie w ruch wprowadzoną; g) pracowni kowalskiej i wyrobu powozów H. Chauera we Lwowie, która się w nowym własnym lokalu maszynowo urządziła.

Po daniu dodatkowych wyjaśnień na żądanie członków, przyjęto sprawozdania do wiadomości.

Radca dr. A. Zgórski zdał sprawę o stanie krajowego funduszu przemysłowego i podań, wniesionych o pożyczki z tego funduszu. Wykaz obejmuje: 48 podań na sumę 1,380.700 K., które są w toku załatwienia,

37)

CÓRKA TUŚKI

PRZEZ

GABRYELĘ ZAPOLSKĄ.

X.

(Ciąg dalszy).

Pita przysiadła na krawędzi sofy.
— Opowiedz mi!
— Co? tobie? kobiecie? Ty jesteś tylko zdolna do rodzenia dzieci. A nawet dyabli wiedzą...

Wyszczył resztę rosołu i oddając Picie garnuszek, rzucił pogardliwie:

— Samica!

Pita wstała urażona:

— Proszę ciebie, tak się wyrażasz...

— Mówię, jak mężczyzna, bez ogródek.

Nauczyłem się patrzeć trzeźwo na życie. Dla mnie niema fałszywych stron, ani tajemnic. Jak chcesz, to leć z ozorem do mamy. Ja mam solidne przekonania i jednako będę mówił...

Rozwalił się na poduszkach, z miną pewną, ogromnie śmieszny, z oberwanymi u szyi i mankietów guzikami.

— Wogóle nie wiem nawet, dlaczego z tobą taki temat wszczynam... Jak przyjdzie czas, wyciągnę rękę, wezmę pierwszą lepszą z brzegu kaczkę i pójdę z nią przed ten ołtarz, skoro tak ma być.

Pita przygryzła wargi.

— A ot nie... — odparła z pewną za-

ciętością — żadna z panien cię nie weźmie, bo jesteś szkaradny, jak... niewiem co!

Edek prychnął z ironią.

— Co? he? he?... szkaradny? Mężczyzna nigdy nie jest szkaradny. Zawsze się podoba.

— Ty nie, ty nie...

— E! przyszedł mi zginać. Zaczęły rozwijać muskuły, będę czarny, będę atletyczny i demoniczny. A potem będę miał stanowisko i to jest grunt. Zrozumiano?

Lecz Pita się upiera. Kobietka w niej staje do walki, czupurna, choć bezsilna.

— Nie, nie. Ty jesteś za brzydki na męża. Żadna panna cię nie zechce.

— Jak ómy, tak będą mnie kochały.

Wielkie słowo padło.

Pita aż przysiadła, nagle spokorniała i cichsza:

— Nie... nie...

— Co ty wiedzieć możesz? Czy ty wiesz, co to jest miłość...

— Miłość?

Edek mileży. Oczy utkwił w sufit i cała moc w nich zawodu i zniechęcenia.

— Swinstwo! — mówi już ciszej.

Pita aż drętwieje i siedzi nieruchoma, jakby złodowaciła.

I twarzyczka jej anielska robi się coraz więcej przezroczą, jakby odbijał się w niej zachód błady słońca, które nie zdołało jeszcze rozświetlić beznamiętnych, bezkresnych morskich przestworów.

Zjawiło się i oto gaśnie.

A dokoła ciemnia zaczyna się wynurzać. I Pita w ciemność tę zapada z wolna.

Picie włosy wypadają. Tuśka jest w rozpacz.

— Do czego będziesz podobna, gdy będziesz miała mysie ogonki? Mój Boże! tak

pielegnowałam te włosy, ażebyś miała na północy, kiedy ci ich będzie potrzeba... a ty...

— Proszę mamusi, co ja winna?

— Tak... tak... łatwo ci to powiedzieć.

— To z choroby. Leżałam tak długo, więc...

— Cicho bądź. Nie rezonuj.

Pita milknie i zaczyna rozmyślać, do czego to później włosów potrzeba, a dawniej mogło ich nie być.

Wyłamuje przy tej czynności palce i patrzy na cały kłęb złotych jedwabów, które matka zdjęła z grzebienia.

— Masz... masz... — mówi Tuśka, rzucając jej te jedwabie na ręce — pociesz się!

Stanowczo Tuśka jest dzisiaj w złem usposobieniu.

Wiosna na dworze. Taka szara, zapłakana, nasza wiosna, ale już taka, że można rano okno otworzyć.

Właśnie Marcysia sprzątała i uchyliła okno. Wilgotne ciepło płynie, budząc w głębi ludzkich istot jakieś dziwne, jakby tęskne uczucie. Pita chwileczkę patrzy na ten złoty pęk swych włosów, jakby na jakiś delikatny, mistyczny kwiat, jakiś puch łąkowy, ta kulbaba gwiazdzista, rozsypująca się za łada wichru powiewem. I nagle ślicznym, pełnym gracy gestem, wyciąga rękę i rzuca w powietrze za okno złoty kłębek swych włosów.

Drobne usteczka szła za nim uśmiech.

— Niech leć!... — myśli — niech leć! one... tam, z kąd tak dobrze, tak ciepło wieje.

Lecz nagle rozlega się głos Władki:

— Jezus Marya! Co panna Pita robi! Jakże można...

Marcysia, przegięta przez okno, chichocze.

— Hi! hi!

— Przecie jak ptak takie włosy złapie, a do gniazda zanieś, to panience wszystkie włosy wyjdą!

Tuśka uśmiecha się z goryczą:

— Co ją to obchodzi!

Marcysia ciągle w oknie śmieje się. Widać tylko fałdy jej obszarganej spodnicy i pięty czarne, z których zsunęła perskie, stare pantofle Żebrowskiego.

— Nie... a to ci... żeby panienka mu wycelowała w sam nos, toby lepi nie było.

— Co? Komu? — pyta Tuśka.

Marcysia odwraca się szybko i zamyka okno.

— A no... rządemu. Właśnie przechodził przez dziedziniec użerać się ze stróżem, a tu panieneczne włosy tik-fik po powietrzu i jamu po twarzy, a potem czepliły się palta, aż zaczął się wdrygać. Jak Boga kocham!

Pita błędnie, jak opłatek.

Tuśka porywa się i biegnie ku oknu.

— Jezus Marya! Niechże pani da spokój! Zaraz domyśli się, że to od nas i rozewrze pysk. Mało to od niego! Powie, że to umyślnie.

Tuśka brwi marszczy i patrzy ostro na Pitę.

— Ładne się zaczynają rzeczy... — mówi, kłyszając się nerwowo — ładne rzeczy!... Panna Pita zapomina się coraz więcej.

— Ależ mamusi! — bąka Pita — ja przecież byłam w głębi, ja... go nie widziałam...

— Jeszczeby tego brakowało! — rzuca z zupełnym brakiem logiki Tuśka.

(Ciąg dalszy nastąpi).

43 podań na sumę 729.500 K., które od ostatniego posiedzenia załatwiono odmownie, 10 podań na sumę 385.000 K., które z wnioskami na udzielenie pożyczek przygotowano. W czasie od ostatniego posiedzenia wypłacono 8 przyznanych pożyczek na sumę 209.000 K., a 4 promisy na sumę 511.000 K. są jeszcze w obiegu. Cały stan funduszu przemysłowego po dzień 18 kwietnia 1907 wynosił 450.000 K. Doliczywszy do tego dotację krajową na rok 1907 w kwocie 150.000 K. i spodziewane wpływy 300.000 K., sumuje się stan funduszu po koniec r. b. na kwotę 900.000 K. Odliczywszy jednakże od tego promisy w obiegu będące i sumę pożyczek przygotowanych w łącznej kwocie 896.500 K., pozostaje faktycznie do dalszej dyspozycji po koniec r. b. 3500 K.

Na podstawie specjalnych wniosków, przedstawionych przez referenta imieniem komitetu przemysłowego, uchwalono następnie przedłożyć Wydziałowi krajowemu udzielenie pożyczek: dla fabryki puszek blaszanych 100.000 K., na maszynowy wyrób kopyt szewskich 35.000 K., dla maszynowej farbiarni i drukarni tkanin 30.000 K., na fabrykację wyrobów chemiczno-kosmetycznych i smarów 10.000 K., na ułatwienie dostawy wyrobów rymarskich dla wojska 4000 K., na konfekcję krawiecką męską i damską 15.000 K., na urządzenie piekarni specjalnej 10.000 K. Oprócz tego upoważniono komitet przemysłowy, aby przedstawił wniosek o udzielenie pożyczki 30.000 K. na fabrykację świec parafinowych, jeśli podająca firma da dla tej pożyczki realne zabezpieczenie.

Wiceprezes dr. W. Jahl podał do wiadomości Komisji, że Sejm uchwałą z d. 18 marca b. r. podniósł krajowy fundusz przemysłowy z 5 na 7 milionów koron, że skutkiem tego podniósł także w budżecie krajowym, począwszy od roku 1907, dotacje na ten fundusz z 100.000 kor. do 150.000 kor. rocznie i polecił Wydziałowi krajowemu, aby się zniósł z Bankiem krajowym co do zaliczenia funduszowi przemysłowemu w latach 1907 i 1908 dalszego miliona koron na poczet tej podwyżki.

Wydział krajowy odnosi się zatem w sprawie tej do Banku krajowego tak, ażeby funduszowi przemysłowemu na ewentualne dalsze pożyczki zabezpieczyć wcześniej potrzebne fundusze.

Komunikat ten wywołał obszerną zasadniczą dyskusję, w której zabierali głos dr. W. Stesłowicz, dr. T. Rutowski, dr. W. Jahl, dr. A. Zgórski, L. Baczewski, T. Merunowicz i Przewodniczący.

Dyskusja ta dała przedewszystkiem po-

wód do wynurzenia Sejmowi podziękowania za podniesienie funduszu przemysłowego i rocznej jego dotacji, oraz do poruszenia sprawy ustanowionej przez Sejm krajowego funduszu inwestycyjnego, o ile on i na cele przemysłu ma być przeznaczony, tudzież o czynienie dalszych starań w kierunku stworzenia specjalnego Banku przemysłowego przy pomocy kraju. Uchwalono w końcu przekazać komitetowi przemysłowemu, ażeby się nad sprawami temi zastanowił, względnie wszedł w porozumienie z finansistami i przedstawił Komisji pełnej szczegółowe w tej mierze wnioski.

Na wniosek p. T. Merunowicza uchwalono przekazać stałemu komitetowi szkolnemu, ażeby w ślad za regulacją płac personelu zakładów krajowych wziął pod rozważenie uregulowanie, względnie podwyższenie płac funkcyjaryuszów krajowych szkół przemysłowych przy układaniu preliminarza budżetu krajowego na rok 1908.

Na tem posiedzenie zamknięto.

Sprawa polska w Sejmie pruskim.

Na wczorajszym posiedzeniu Sejmu pruskiego, w dyskusji nad etatem kolonialnym w Prusach Zachodnich i w Poznańskim i nad memoriałem o popieraniu tam niemieckiej kolonizacji, zabrał głos p. Prasschma z centrum i oświadczył, że jego stronnictwo uznaje wprawdzie, iż we wschodnich prowincjach odbywa się przez kolonizację doniosłe dzieło kulturalne, jednakże nie wpływa to na zmianę odmiennego stanowiska, jakie jego stronnictwo zajmuje. Wprawdzie w Prusach Zachodnich i w Poznańskim nie wszystko dzieje się tak, jak dzieć się powinno, ale właśnie dla tego centrum jest przeciwnie wszelkim ustawom wyjątkowym i sądzi, że powinno czynić się wszystko, ażeby Polacy w tej części dawnej Polski zechcieli uczuć się Prusakami. Wynik zabiegów komisji kolonizacyjnej nie zawsze był świetny. Obszar ziemi, ofiarowany komisji w ostatnich latach czterech, zmniejszył się bardzo znacznie, a i z tego tylko 10 proc. ziemi było w rękach polskich. Mowca ostrzegał przeciw przyznaniu państwu prawa wyłączenia, a dalej omawiając szczegóły niemieckiej kolonizacji, wykazywał, że na ziemiach czysto katolickich osiedla się niemal wyłącznie Niemców ewangelików. Dotychczas bowiem osiedlono 492 katolickich, a 11.464 ewangelickich kolonistów. Mowca zapytował także,

czy jest prawdą, że z zasiłku rządu i komisji kolonizacyjnej ma w katolickim Gnieźnie powstać wspaniały kościół ewangelicki.

P. Skarżyski wywodził, że wskutek działalności komisji kolonizacyjnej nastąpiła nadzwyczajna podwyżka cen ziemi. Niemiecka własność ziemiska w Poznańskim obecnie przeważa, w Prusach zachodnich zaś jest dwa razy większa od własności polskiej. Mimo to rząd chce komisji kolonizacyjnej dać jeszcze dalsze prawa, pragnie usunąć niewygodną konkurencję polskiego chłopu i wypędzić rolnika, osiadałego na swej glebie!

Minister Armin oświadczył, że rząd pruski po długoletnich staraniach, aby dobrocią z Polaków zrobić wiernych Prusaków, został zmuszony do wprowadzenia polityki polskiej na dzisiejsze tory. Mowca czyta kilka ustępów z pism polskich, oświeclających — jak powiada — stanowisko i zamiary wszechpolskie. Polityka nikomu nie zdajdywa przyjać, ale rząd bez względu na to niezachwianie będzie szedł po raz obranej drodze. „Nie lędzmy się nadzieją, żebyśmy zdołali Polaków zgermanizować, ale zdołamy z czasem wykupić ziemię polską tam, gdzie to jest konieczne. Wówczas będzie tam naszym zadaniem stworzyć silną i zdrową ludność niemiecką, jako przeciwwagę wobec Polaków. To jest cel działalności komisji kolonizacyjnej. Wprawdzie przy kolonizacji zaszyły pewne niewłaściwości, których usunąć dotąd nie udało się, ale rząd będzie konsekwentnie dalej pracował na tej drodze. Naszym zadaniem jest powstrzymać „wtargnięcie“ żywiołu polskiego do okręgów niemieckich i nabywanie przez niego ziemi niemieckiej. Rozwiązanie tej kwestii jest jednakże tak trudne, że dotąd nie było możliwym wypracowanie odpowiedniego projektu ustawy. Wyznaniowej polityki nie prowadzimy, prowadzimy tylko politykę narodową. Rząd lojalnie starał się uwzględnić życzenia katolików niemieckich, ale miało się do zwalczania nadzwyczajne trudności. Jeżeliby rząd był nie chciał kolonizować katolików, to wobec tych trudności byłoby to bardzo łatwe. Choć od dłuższego czasu w kwestyach kościelnych niemieckich katolików osiągnięto porozumienie z arcybiskupem, to było ono tylko zasadniczym, gdyż w praktyce w tym kierunku stawiano nam w każdym wypadku jeszcze bardzo wielkie trudności“.

P. Oldenburg (konserwatysta) wywoził, że jego polityczni przyjaciele są zdania, że przez kolonizację dokonywało się dzieło kulturalne pierwszego rzędu, że to dzieło jednak nie spełniło nadziei, jakie pod względem narodowym do niego przywiązywano.

Jakie ztąd wynikają następstwa, o tem będzie czas rozprawiać, gdy zostanie wniesione zapowiedziane przedłożenie rządowe.

Posel Glatzel (narod. liberal) domagał się corocznej statystyki o narodowym stosunku posiadania w Prusach Zachodnich i Poznańskim. Polityka antypolska nie była tak bezskuteczna, jak sądzi poseł Oldenburg; przecież większa część ziemi znajduje się już w rękach niemieckich. Mowca wyraża życzenie uproszczenia aparatu komisji kolonizacyjnej.

Ze strony wolnokonserwatystów przedłożono wniosek, wyrażający przedewszystkiem ubolewanie z powodu, że zapowiedziane w mowie tronowej przedłożenie dla ochrony niemieczyny nie zostało dotąd wniesione. Wniosek w dalszym ciągu ustanawia następujące punkty jako zasadnicze dla prowadzenia dalszej polityki w prowincjach wschodnich: 1. utrzymanie niemieckiej własności ziemskiej w rękach niemieckich; 2. silniejsze jak dotąd i bardziej celowe przeprowadzenie kolonizacji; 3. uproszczenie organizacji władz kolonizacyjnych.

Posel Kardoiff (wolnokonserwatysta) uzasadniał ten wniosek, przyczem żądał, że rząd nie zaproponował energicznych zarządzeń, celem stłumienia strejku szkolnego. Mowca twierdził też, że przydałaby się nie tylko ustawa wyjątkowa o strejku szkolnym, lecz także ustawa ograniczająca swobodę radykalnej prasy polskiej.

Na tem obrady przerwano.

KRONIKA.

Lwów, 23 kwietnia.

— **Kalendarz.**

Sroda (24 kwietnia):

Jerzego. — Jerzego św. — Antypy.

Wschód słońca o godzinie 4:16 rano, zachód słońca o godzinie 6:27 po południu.

— **JE. P. Prezydent wyższego sądu krajowego w Krakowie,** Hausner, powrócił do Krakowa i objął urządowanie.

— **Hojny dar.** JE. ks. Arcybiskup dr. Bilewski złożył na ręce redakcji *Dziennika Polskiego* kwotę 500 koron na rzecz gimnazjum polskiego w Białej.

— **Nadanie prezenty.** C. k. Namiestnictwo zaprezentowało ks. Mikołaja Klukę, admi-

51)

Z LITERATURY ZAGRANICZNEJ.

PRÓŻNOŚĆ.

(Z francuskiego).

XXV.

(Ciąg dalszy).

Zaległo miłezienie. Pomieszenie, duma, despotyzm macierzyński wależyły w sercu pani Brévier. Czyżby miała wymienić się przed córką? Ileż razy dotknęły już ją przenikliwe spojrzenia, miłezienia wymowne? Ileż razy spotykała się w sobie przeciw niewymownym zarzutom? Głosem drżącym a ironicznym pytała:

— A czyż podobny zamiar, w przypuszczeniu, żeby go kiedykolwiek baron powziął, wydałby ci się bardzo śmiesznym?

— Nie.

— Ale — wtrąciła znów pani Brévier — gdybym po długich wahaniach podzieliła myśl taką, nie mogłabyś pewnie tego zrozumieć? Alicya odrzekła po pewnej chwili:

— Przeciwnie.

— Powiedźże mi całą myśl swoją. Miałabyś mi to za złe? przestałabyś mnie szanować? Mówimy przecież o rzeczy nieistniejącej, przypuszczamy tylko. Możesz mi więc odpowiedzieć...

— Niech mnie mama o to nie pyta. Każda ludzka istota odpowiada za swoje czyny i zdaje z nich rachunek tylko przed własnym sumieniem.

Pani Brévier lekko wzruszyła ramionami.

— Więc potępiłabyś mnie? Wolę o tem wiedzieć z góry. Traktuję cię jak przyjaciółkę, radzę cię siebie. Wiesz, że nie kocham się w panu de Souché... W moim wieku mogłabym zawrzeć tylko małżeństwo z rozsądku. Czy byłby ci on niemiłym jako ojczym?

Alicya zakreśliła ręką krag daleki: powziawszy postanowienie rozpocząć niebawem życie po za obrębem rodziny, takie luźne związki nie mogły jej zajmować. Jej własny rozsądek przypuszczał nawet ten trudny u-

kład, odrzucający w jej oczach. Była to kwestia nie tylko charakteru i usposobienia lub głębszych różnic w duszach. Ale co w niej protestowało najgłośniej, co obudzało w niej smutek i bunt podnosiło, to była rzecz inna: to było dojmujące a czyste i pełne dumy uczucie, — uczucie poszanowania pamięci tego, który zniknął, wewnętrzne przekonanie, że matka, która z nim dzieliła szczęśliwą chwilę, winna była zrezygnować się na niedolę i żałobę po nim. Grozące w przyszłości ubóstwo — a ubóstwo to dla wielu byłoby jeszcze zbytkiem, — było przynajmniej szlachetne. Ale sprzedawać się, sprzedawać się za pieniądze... brrr! I jeszcze komu? temu człowiekowi zupełnie pospolitemu, nie mającemu ani zalet wyższych, ani zdolności, ani uroku! A matka oświadczała przy tem, że nie kocha weale p. de Souché! Tem gorzej! W niezmienną była przynajmniej jedyna jej wymówka: Alicya mogłaby wówczas cierpieć przez miłość córki dla ojca, przez poszanowanie pamięci zmarłego, którego zastąpiło tak rychło, ale ostatecznie mogłaby zrozumieć, usprawiedliwić poryw serca.

— Nie odpowiadasz mi, o czemu myślisz?

— Myślę o ojcu...

— A! Zawołała pani Brévier, błędnie nagle, — jesteś niesprawiedliwą. W twoim wieku nie zna się życia. Wydajesz sąd na mnie a czy myślisz, że nie zasługuję na pożałowanie?

Alicya pochyliła głowę i nie odpowiedziała. W tej chwili zapukano z lekka do drzwi: Pani Le Martin czekała.

— Wszystko to, nie ma obecnie podstawy, — rzekła pani Brévier, — pomówimy o tem, jeżeli się okaże potrzeba. Czy nie pocałujesz mnie?

Zamieniły chłodny uścisk. Pani Brévier odeszła, szleszcząc jedwabiami. Czula jednak w duszy pewną ulgę. Wszakże jej kobieca lojalność była zupełnie w porządku. Chociaż przytem zawołała niemal, że się wdała w te przedwczesne wyjaśnienia. Alicya, która zbliżyła się do okna, widziała matkę, unioszczającą się obok ciotki. Samochód zachlewał: chauffeur Eugeniusz, pochylił głowę, jak byk do ataku; był bardzo czerwony, jakby po suitych libacyach. Pojazd ruszył i wkrótce zniknął w pędzie.

Alicya odwróciła się od okna. Przygnębiała ją myśl: jakto, byłoby to możliwe, aby jej matka?... Wstrząsnęła ramionami,

jakby tę troskę zrzucić chciała, ale pokonać wzruszenia nie mogła i zaczęła cicho płakać...

...Gdy samochód, zwiastowany ogłosem trąbki, z hukiem i szmerem ukazał się wśród klonowej alei, Alicya, otarłszy oczy zbiegła z ganku, by powitać Romane. Znużenie podróży upiększyło przybyłą; nie wyglądała bynajmniej na chorą, — nigdy jeszcze nie była tak ładną! Obcisły, elegancki kostium podróży, uwydatniał jej kształty; bujne złote włosy wienieczył toczek czerwony, włożony z fantazją.

— Dzień dobry, siostrzyzeczko! zawołała. Jakże się miewasz? Wyglądasz doskonale...

I śmiejąc się urywając, mówiła urywanymi wyrazami, wśród okrzyków radości.

— Ależ, ciotko! Ten zamek to endo prawdziwe... A, a!... zapomniano moją torbę! Słuszny widok na rzekę!... A... jest torba!

— Uważaj-że, przeklęty niezdaro! — krzyknęła nagle do chauffeur, gniewna pani Le Martin — o mało nie nastąpiłeś na Kiki! A przytem przekroczyłeś oznaczoną szybkość; wiesz, jakie są warunki umowy, — dwadzieścia franków grzywny, które potrączę ci z pensji...

Eugeniusz spojrział na nią; nie wyglądał dzisiaj jak zwykle. Oczy ma krwią nabiegłymi, podnosząc opaloną twarz tyłowego robotnika, zaczerwienioną zbyt pożywnym jedzeniem i mocnymi trunkami, spojrział na nią z pogardliwą wyniosłością, i wnet odwracając się wprawił w ruch maszynę i odjechał ku wozowi.

— Roztrątnę moje śliczne bogonie! — zawołała ciotka. — Nie wiem co z nim się dzieje od pewnego czasu... Jutro wyrzucę go precz!

Prezencik przywieziony jej przez Romane, bardzo piękna broszka z neapolitańskiego koralu, rozchmurzyła oblicze pani Le Martin.

— To ładnie z twojej strony... bardzo ładnie, moja ty śliczna!

I pociągnięta urokiem młodej kobiety, obsypała ją pieszczotami.

— Któregoż dnia odwiedzi nas p. Le Vigreux? — spytała.

— A, tak! — rzekła Romana, zwracając się ku Alicyi — wyobraź sobie, podróżowałam z nim w pociągu od Paryżu. Będzie na polowaniach u Ismaelów — przyrzekł odwiedzić nas w powrocie, w piątek, zdaje mi się.

Nie zauważyła wyrazu smutku i nagan, jaki się odbił na twarzy siostry. Ciotka

usmiechała się półgębkiem, — chyba nie ona uwierzy w przypadkowość tego spotkania. Pani Brévier miała wyraz doskonałej pogody światowej. Obecność Romany odświeżała w niej dawne wrażenia, gdy razem biegały po magazynach lub opowiadały sobie o swoich wizytach. Była szczęśliwą, że ją znów widzi, że z niej wehłaniała w siebie gorączkę podróży, ruchu, wesołości: w Romanie odżywała poniekąd jej własna młodość kobiety, — a co się tyczy p. Le Vigreux... Postanowiła sobie nie wiedzieć o tem tylko tyle, co córka uzna za stosowne jej wyznać... Romana była przecież w tym wieku, że mogła wiedzieć jak postępować... A gdyby mogła odzyskać kiedy wolność, a Le Vigreux pozostał także wierny swym dla niej nieuczciw, to przecież ona, matka nie mogłaby potępić takiego małżeństwa. Tylko, pozostawał Juliusz... Co on uczyni? W tem sek...

— Ależ to szkaradnie! — powtarzała pani Le Martin, późnym wieczorem dnia tego, gdy pod pretekstem ułożenia Romany na spoczynek, zabrała ją i panią Brévier do przygotowanej sypialni. Żywy ogień płonął na kominku w pokoju, najpiękniejszym z komnat zamkowych. Różowe płomyki oświeślały migotliwie białą twarzyczkę i białe poeniuar Romany, która zwolna zdejmowała z palców pierścienki i składała je w czarkę wenecką.

— To ohydne! — zawołała znów ciotka. — Ten Juliusz jest po prostu szubrawcem, — zawsze tak myślałam.

Romana kończyła litanie swych zażaleń, przedstawiając w barwach jak najczarniejszych niezgodność usposobienia swego z małżonkiem i tragizmność zająć częstych.

Pani Le Martin dźwigała ramionami z podziwu:

— I powiedz-że mi, droga moja, on, ten Juliusz, niema kochanki? — To być nie może... On musi mieć...

Romana wzniosła oczy ku niebu, co mogło oznaczać do wyboru, albo jako wyznaczenie nieświadomości, albo jako wyraz mgiełności.

— I on cię bił! — on śmiał cię uderzyć! — owała się znów ciotka, która, jakkolwiek świadoma zasad moralnych siostrzenicy, nie podawała jednakże w wątpliwość prawdziwości jej zażaleń.

(Ciąg dalszy nastąpi).

nistratora gr. kat. parafii w Gorzance, na opróżnione gr. kat. probostwo regiae collationis w Gwoźdzu.

— **Wielkie ferye szkolne.** Z Wiednia donoszą: P. Minister oświaty zarządził, ażeby rok szkolny 1906/7 w szkołach średnich, seminariach nauczycielskich, szkołach przemysłowych, handlowych, żeglarskich i pokrewnych zakładach tam, gdzie się kończył dotychczas dopiero 15 lipca, w tym roku zakończył się wyjątkowo już w sobotę, dnia 6 lipca, pod warunkiem, że materiały naukowe do tego terminu zostaną wyczerpany i że odpadną ferye z powodu upałów. Rozporządzenie ważne to jest tylko na r. 1906/7. Zasadnicza decyzja co do stałej zmiany terminu feryj zapadnie dopiero po ukończeniu odpowiednich badań.

— **Awans w Banku krajowym.** Prokurę otrzymali: kasyer Banku Nartowski i starszy referent hipoteczny Roman Łoziński, tytuł zastępcy naczelnika Filii Jan Armólewicz. Do I. rangi posunięty naczelnik likwidatury hipotecznej Ludwik Stachiewicz, do II. starszy saldokontrolista Stanisław Pieńcziowski, starszym likwidatorem mianowany Wilusz Tadeusz, starszym korespondentem Krug Emil, referentem hipotecznym Łaszowski Zygmunt, do IV. rangi posunięty sekretarz oddziału bankowego Stanisław Jaroszyński; adjunktami I. klasy mianowani Woycikiewicz Kazimierz i Gonet Franciszek; adjunktami II. klasy Sawczyński Włodzimierz, Minnicki Władysław i dr. Agopowicz Kazimierz; asystentami Ruckgaber Maryan, Pawlikowski Adam, Walczak Mieczysław i Czapczyński Witold.

— **Losowanie sędziów przysięgłych.** Na III. kadencję sądu przysięgłych, rozpoczynającą się w tutejszym sądzie krajowym karnym dnia 13 maja b. r., wylosowani zostali jako sędziowie główni pp.: Józef Barszczyński, właściciel realności; Leopold Bragiewicz, sekretarz Wydziału krajowego; Antoni Burezak, referent hipoteczny Banku krajowego; Maksymilian Czernik, inżynier Wydziału krajowego; Karol Dołżycki, właściciel realności; Jan Dworski, właściciel realności; Erazm Fibich, referent Tow. mag. dla produkcji nafty; Herman Fleischer, restaurator kolejowy; Edmund Hauswald, urzędnik Banku hipotecznego; Samuel Leib Hirschprung, kupiec; Józef Huńkowski, szewc i właściciel realności; Eliaz Jaremkiewicz, urzędnik Towarzystwa Dniestr; dr. Jan Jordan, kandydat notaryalny; Grzegorz Juszkiewicz, właściciel realności; Wilhelm Kisielewski, rzeźnik i właściciel realności; Zamarstynów; Antoni Kunicki, budowniczy; Stanisław Kuszezak, kupiec; Stanisław Kwiatkowski, majster murarski i właściciel realności; Józef Makowski, asystent Banku krajowego; Szymon Mededei, właściciel realności i szewc; Włodzimierz Narajewski, referent hipoteczny Banku krajowego; Włodzimierz Pasieczny, właściciel realności; Adam Pintel, rzeźnik; Władysław Pizar, referent Banku hipotecznego; Włodzimierz Podhorodecki, właściciel realności i budowniczy; dr. Samuel Pohl, adwokat; Zygmunt Poznański, dyrektor Banku; dr. Edward Solański, adwokat; Józef Stark, właściciel realności i stolarz; dr. Jakób Steinberger, adwokat; Ludwik Stoliński, właściciel realności; Franciszek Syrowy, urzędnik Banku „Slavia”; Mieczysław Szydłowski, kupiec; Franciszek Tabaczyński, piekarsz i właściciel realności i Kajetan Zarygiewicz, budowniczy.

Jako zastępcy wylosowani zostali pp.: Jonasz Baczes, właściciel realności; dr. Chaim Ozyasz Flecker, adwokat; Roman Krzyżanowski, inżynier Wydziału krajowego; Ignacy Spenadel, właściciel realności; Henryk Spreher, właściciel realności; dr. Jakób Leib Stahl, kandydat adwokatury; Ludwik Szczepański, asystent Wydziału krajowego; Ludwik Winiarz, właściciel realności i kupiec i Mieczysław Ziembicki, inżynier.

— **Podrożenie honoraryów lekarskich.** Izba lekarska w Krakowie wydała następującą odezwę do lekarzy:

Wobec gwałtownego przewrotu ekonomicznego, jaki od kilku lat zaznacza się wielkiem podrożeniem tak wartości pracy, jak i artykułów życia codziennego, pełna Izba lekarska zachodnio-galicyjska, idąc za przykładem innych izb austriackich, uchwała:

1. Podwyższenie w okręgu swym honoraryów lekarskich o 50 proc. dotychczasowej wysokości. Podwyższenie to dotyczy także umów lekarzy, będących prywatnymi lekarzami domowymi.

2. Izba lekarska wzywa wszystkich lekarzy, mających posady o ryczałtowem wynagrodzeniu, w kasach chorych i tym podobnych instytucjach, żeby poczynili starania o odpowiednie podniesienie płac. W tych wypadkach wydział Izby podejmie się pośrednictwa.

3. Izba lekarska oczekuje, że lekarze, stosując się ściśle do tej uchwały, nie zaniechają nadal w poszczególnych usprawiedliwionych wypadkach kierować się jak dotąd względami humanitarnymi, których jednak bezwarunkowo uogólnić nie można.

4. Powyższe uchwały opublikuje wydział Izby jak najrychlej nietylko we wszystkich czasopiśmiech lekarskich, lecz także o ile możliwości we wszystkich pismach politycznych, a to dla wiadomości ogółu publiczności.

»Gazeta Lwowska« z dnia 24 kwietnia 1907.

W wykonaniu polecenia pełnej Izby lekarskiej zachodnio-galicyjskiej. Dr. Schoengut, wiceprezes, dr. Langie, sekretarz.

— **Bank parcelacyjny** odbędzie walne zgromadzenie we czwartek, 25 b. m., o godzinie 5 po południu.

— **Towarzystwo wzajemnych ubezpieczeń urzędników prywatnych** odbędzie doroczne walne zgromadzenie swych delegatów w dniach 25, 26 i 27 b. m. w sali hotelu George'a.

— **Wspólna nauka stenografii.** Uczestnicy, którzy zgłosili się do korzystania z kursu wspólnej nauki stenografii, zechcą zgromadzić się we środę dnia 24 b. m., o godz. pół do 6 po południu w szkole wydziałowej żeńskiej im. król. Jadwigi przy ul. Akademickiej (obok Kasy na miejskiego). Pożądaniem byłoby, w celu natychmiastowego rozpoczęcia nauki, ażeby uczestnicy zaopatrzyli się w podręcznik p. t. „Nauka stenografii polskiej — podręcznik do wykładu w szkołach — według systemu Józefa Poliškiego, b. prof. stenografii w Uniwersytecie lwowskim i t. d.“. Podręcznik ten jest do nabycia w księgarni Seyfarta w Rynku.

— **Kursa ogrodnicze** rozpoczną się jutro, we środę, w szkole gospodarstwa domowego. Nauka odbywać się będzie pod kierownictwem p. Bielskiego we własnym ogrodzie doświadczalnym.

— **Monografia o teatrze lwowskim.** Otrzymujemy następujące pismo: Przygotowując z okazji przypadającego w r. 1909 stulecia istnienia we Lwowie stałej sceny polskiej, ugruntowanej pracą i zabiegami J. N. Kamińskiego, obszernie studium historyczno-obyczajowe o teatrze lwowskim, — zwracam się do tych, którzy, być może, posiadają nieznane materiały rękopiśmienne lub inne, odnoszące się do historii tego teatru, z prośbą o łaskawe dostarczenie mi ich celem wykorzystania w mojej pracy, ewentualnie o podanie mi bliższej o nich informacji.

Bardzo pożądane byłoby dla mnie także sztychy współczesne, podobizny dawnych dyrektorów i artystów, stare afisze teatralne itp., w celu ich reprodukcji. Powierzone mi łaskawie materiały, najpóźniej w miesiącu po otrzymaniu, zwrócę z podziękowaniem w stanie nie naruszonym. Wszystkie pisma polskie proszę o łaskawe powtórzenie niniejszej notatki. Z poważaniem *Henryk Cepnik*, Lwów, Redakcja *Dziennika Polskiego*.

— **W sprawie odsetek zwłoki od opłat za ubezpieczenie robotników od wypadków** odbyły się 19 b. m. przed Trybunałem administracyjnym w Wiedniu rozprawy wskutek zażaleń galic. Wydziału kraj. i hr. Potulickiego w Zmigrodzie przeciw decyzjom Ministerstwa spraw wewnętrznych, przyznającym galic. Zakładowi ubezpieczenia robotników od wypadków prawo poboru odsetek zwłoki od opłat nieuiszczonych w statutowym terminie.

Odmienne od swego orzeczenia z grudnia 1904, którem podobne zażalenie galic. Wydziału krajowego uwzględniono, Trybunał zatwierdził obecnie zacepione decyzje ministerialne i w powodach wyroków orzekł, że rozszerzenie Zakładu ubezpieczenia robotników od wypadków do odsetek zwłoki jest prawem uzasadnione w postanowieniach ustawowych o finansowej organizacji tych Zakładów. Prawo takie wypływa z przewidzianego w § 16 ustawy o ubezpieczeniu robotników od wypadków systemu zebrania potrzebnych środków w drodze t. zw. kapitalizowania opłat, które znowu opiera się na tem, że fundusze zebrane z opłat ubezpieczeniowych będą oprocentowane począwszy od dnia zapadłości opłat.

— **Czwarty batalion 80 p. p.,** zostający pod komendą majora p. K. Piaseckiego, odejść wieczoraj po południu na Stryj, Ławoczne i Budapeszt do Bośni. gdzie rozdzielony zostanie na miejscowości: Derwent, Dobiej i Dolna Tuzla. Celem pożegnania odjeżdżających, zgromadzili się na dworze komendant korpusu hr. Auersperg z generałicją, komendant 80 pp. z całym korpusem oficerów tego pułku i kapela pułkowa, delegacje wszystkich we Lwowie zaślęgujących pułków wszelkiej broni, oraz liczna publiczność: krewni i znajomi odjeżdżających.

— **Spółka fakturowa.** Walne zgromadzenie członków nowozałożonej pod patronatem Banku krajowego „Spółki fakturowej“ we Lwowie wybrało dnia 17 b. m., na wniosek rady nadzorczej, dyrekcję, złożoną z pp.: Franciszka Garczyńskiego, Józefa Przybyłowicza i dr. Leona Wasserbergera, jako dyrektorów, a p. Aleksandra Lewickiego, Stanisława Niemczyńskiego i Kazimierza Szczepańskiego, jako zastępców.

Czynności swoje rozpoczyna „Spółka fakturowa“ w pierwszych dniach miesiąca maja.

— **Licytacja ofertowa.** Celem dostawy umeblowania wewnętrznego do polskiego Domu akademickiego im. Adama Mickiewicza we Lwowie a to stołów, krzeseł, szaf, łóżek i t. p. rozpisana została licytacja ofertowa z terminem wnoszenia ofert do 5 maja b. r. Bliższe warunki przejrzeć można w lokalu Towarzystwa Bratniej pomocy słuchaczów Wszechnicy lwowskiej (Pasaż Mikołajski II. piętro) codziennie od godz. 7—9 wieczorem. Oferty wnieść można na pojedyncze dostawy. Dostawy muszą być wyrobu krajowego.

— **Nabożeństwo żałobne** za spókoj duszy ś. p. Michała Michalskiego odbędzie się staraniem Towarzystwa strzeleckiego w piątek, dnia 26 b. m., w kościele OO. Franciszkanów.

— **Setna rocznica urodzin Wincentego Pola.** W sobotę, dnia 27 b. m., o godzinie 8 rano, jako w 100-ną rocznicę urodzin Wincentego Pola, odbędzie się za spókoj jego duszy nabożeństwo żałobne w „Grobach zasłużonych“ na Skałce w Krakowie.

— **Sztandar dla „Sokoła“** w Gródku Jagiellońskim, wykonany według rysunku artysty L. Winterowskiego i pracowni artystycznych haftów kościelnych i salonowych Bronisławy Pollo we Lwowie, Ormiańska 27, wystawiony został na widok publiczny w sali t. zw. polskiej Muzeum przemysłowego miejskiego. Przedstawia on z jednej strony na białym tle Bogarodzicę Częstochowską w otoczeniu Orła, Pogoni i Anioła, z drugiej na tle czerwonym białego orła i odznacza się pięknym wykonaniem.

— **Znaczna kradzież papierów wartościowych.** Tutejsza policja otrzymała wczoraj w drodze telegraficznej z Nowego Jeczyna (Neutitschein) zawiadomienie, że onegdaj w nocy spelniono tam znaczną kradzież papierów wartościowych na szkodę bankiera Hrabovetza. Złodziej zabrał mianowicie: 4 listy hipoteczne austriackie po 1000 kor., 6 listów austr. renty koronowej po 100 kor., 6 listów austr. renty koronowej po 200 kor., 11 sztuk majowej renty po 2000 kor. i 33 po 200 kor., 4 listy szląskie kredytowe po 1000 fl., a 12 po 100 kor., 7 sztuk renty lutowej po 100 fl. i 13 sztuk renty styczniowej po 200 kor. Szkoda wynosi 34.700 koron.

— **Aresztowanie złodzieja paltotów.** Wczoraj aresztowała policja niejakiego Kwiatkowskiego z Radziechowa, kilkakrotnie już karanego, za kradzież paltotów w tutejszych kawiarniach i eukierniach.

— **Czuly małżonek.** Salomon Fischmann wpadł wczoraj do mieszkania swej żony, z którą od dłuższego czasu żyje w separacji, i pobił tak ją, jak jej matkę i siostrę. Awanturka aresztowała policja.

— **Ogień.** W oknie wystawowym handlu towarów galanterijnych „pod królem brylantów“ przy ul. Halickiej l. 1 powstał wczoraj z niewiadomej przyczyny ogień, który objawiały wystawione grzebień celulooidowy i inne przedmioty, zniszczył je doszczętnie. Szkoda jest dość znaczna. Ogień udało się wkrótce ugasić personalem sklepowemu.

— **Wścieklizna.** Starszy weterynarz miejski p. Gottlieb stwierdził wczoraj wściekliznę u psa zastrzelonego w realności na Wulce pod nr. 16. Nadto stwierdzono w ostatnich dniach wściekliznę wśród psów w Zboiskach i w Basiówce pod Lwowem.

— **Nagły zgon.** W realności przy ul. Wulcekiej l. 7 zmarła wczoraj nagle właścicielka tego domu Anna Łabowiczowa. Śmierć nastąpiła wskutek ataku apoplektycznego.

— **Zgubiono:** szpilkę do krawatki z trzema perłami.

— **Kronika policyjna.** Z przedpokoju mieszkania p. M. Diamandsteina przy ul. Blacharskiej l. 20 skradziono wczoraj pled podróżny, wartości 30 kor.

P. Gabryelowi Wagnerowi skradziono wczoraj z kieszeni kamizelki srebrny zegarek z łańcuszkiem.

W nocy z soboty na niedzielę dostali się niewyśledzeni dotąd sprawcy do sklepu towarów blawatnych Abrahama Moscha przy ulicy Bożniczej l. 13 i skradli znaczną ilość sztuk płótna, perkali weby i t. p., łącznej wartości przeszło 1200 kor.

Cztery skórzane fartuchy od powozów, wartości 200 kor., skradziono wczoraj w nocy z wozowni realności przy ulicy Żółkiewskiej l. 95.

Z mieszkania p. Z. Orzesa przy ul. Kotlarskiej l. 30 skradziono wczoraj zastawę srebrną, wartości 180 kor.

— **Zmarli** w ostatnich dniach: we Lwowie Franciszka z Łabaziewiczów Kaczmarowa, w 77 r. życia; Wincenty Wysocki, majster kominiarski, w 42 r. życia; Gustaw Brich, majster kalfarski, w 48 r. życia;

w Dąbrowie Franciszek Obmiński, emer. starszy geometra, weteran z r. 1863/4, w 65 r. życia;

w Horodence Józefa z Bassethick Koeglerowa, wdowa po urzędniku sądowym, w 83 r. życia;

w Pilźnie były poseł do Rady państwa dr. Emanuel Dyk, w 65 r. życia.

— **Strejk.** Nowa Reforma donosi, że wczoraj rano wybuchł strejk robotników, zajętych przy robotach około przełożenia koryta Rudawy na Błoniach w Krakowie. Zatrudnionych tam było około 250 robotników; wstrzymali oni pracę, żądając zmiany warunków umowy z kierownictwem regulacji.

— **Zamach samobójczy.** Z Krakowa donoszą: Wczoraj o godzinie 12 w południe strzelił do siebie z rewolweru w okolicy serea 21-letni Tadeusz Grabowski, uczeń szkoły przemysłowej. Ciężko rannego odwieziono do szpitala św. Łazarza. Powód samobójstwa nieznany.

— **Piekarnia dworska** w Łozinie zawiadamia swoich wielce szanownych odbiorców, że z powodu rozszerzenia warstwu, dostawa chleba do Lwowa zostaje wstrzymana aż do ogłoszenia plakatami.

— **Aresztowanie defraudanta.** Na telegraficzne polecenie konsulatu w Jassach aresztowano onegdaj w jednej z kawiarni w Czerniowiecach niejakiego Salomona Leinwanda, poddanego rumuńskiego, który będąc zatrudniony jako buchalter w jednym z banków w Jassach, zdefraudował tamże 7000 lei i zbiegł do Czerniowiec, gdzie bawił się wesoło w jednej z nocynych spelunek. Policja ujęła sprytnego ptaszka i oddała go do więzienia śledczego, zkad odstawią go do granicy, celem oddania władzom rumuńskim.

— **Samobójstwo huzara.** Z Czerniowiec donoszą: Dnia 20 b. m. o godz. 7 rano odebrał sobie życie wystrzałem z kawalerskiego karabinu Franciszek Herzt, kapral 10 pułku huzarów. Dającego słabe znaki życia przewieziono z koszar do tut. szpitala garnizonowego, gdzie, mimo natychmiastowej pomocy, o godz. 10 rano wyzionął ducha.

— **Międzynarodowy kongres rolniczy** odbędzie się w dniach od 21 do 23 maja b. r. w Wiedniu.

— **Odezwę do duchowieństwa** z wezwaniem do przyjmowania obowiązków katechetów w szkołach „Macierzy“, wydał w tych dniach ks. Arcybiskup warszawski Popiel.

— **Pociąg w płomieniach.** Z Warszawy donoszą: Na linii Aleksandrowo-Warszawa kolei warszawsko-wiedeńskiej koło stacji Nieśzawa zapalił się w drodze pociąg towarowy, złożony z kilkudziesięciu wagonów. Pociąg cały w płomieniach zajechał na stację, gdzie w mgnieniu oka zajęły się budynki stacyjne. Przyczyną pożaru było to, że iskry spływające z komina lokomotywy padły na złe ochroniony transport bawełny na platformach, która też zajęła się. Straty wynoszą około 50.000 rubli.

— **Rabunek.** Z Łodzi donoszą: Wczoraj o godzinie 6 wieczorem na ulicy opadło 20 uzbrojonych ludzi wóz, w którym urzędnik podatkowy i dwóch policyantów wiozło 4.925 rubli. Wóz eskortowało nadto 4 innych policyantów. Napastnicy rzucili bombę, która wśród strasznego huku wybuchła, nadto dali wielostrzałów z rewolwerów. Jeden żołnierz policyjny zabity, a 32 zranionych. Sprawcy uciekli ze zrabowanymi pieniędzmi.

Kronika prowincjonalna.

§ Obywatelstwo honorowe. Rada miasta Trembowli na posiedzeniu, odbytem w dniu 18 b. m., nadała w uznaniu znakomitej działalności i zasług dla dobra miasta, honorowe obywatelstwo Jerzemu hr. Baworowskiemu, prezesowi Rady powiatowej trembowelskiej i posłowi na Sejm krajowy.

§ Burmistrzem m. Dębicy wybrany został p. Bronisław Jakliński.

§ Otwarcie nowego szpitala powszechnego. W Nowym Sączu otwarty został w tych dniach nowy szpital powszechny. Okazały ten budynek w stylu renesansowym, jest nie tylko ozdobą miasta, ale odpowiada też wszelkim warunkom nowoczesnej higieny. Okalają go dookoła liczne budynki, w których mieści się sala operacyjna, cele odosobnione dla umysłowo chorych, kancelarya, kuchnia, łazienka i t. p. Główna sala mieści w sobie 92 łóżek.

§ Zmiana własności. Ponikwa, koło Brodów, własność ś. p. hr. Olgi Borkowskiej, przeszła na własność jej wnuczki p. Maryi z hr. Dunin-Borkowskich Adolowej Borchowskiej z Cuszowa, w Królestwie Polskiem.

§ Wypadek z bronią. Z Brzozowa donoszą: Dwudziestodwuletni Antoni Chrobak, strzelając onegdaj w polu z rewolweru, zabił wskutek niezachowania ostrożności swego siostrzeńca, 12-letniego Franciszka Konieczkę.

Przeciw Chrobakowi wdrożono dochodzenia karno-sądowe.

§ Noworodek w łodzi. Onegdaj przy zgartywaniu śmieci z resztkami zbitego lodu wydobyto w Brodach noworodka płci żeńskiej ze zniszczoną już prawie główką, lecz dość dobrze zakonserwowanym tułowiem.

Wdrożono w tej sprawie dochodzenia karno-sądowe.

§ Śmierć pod kołami pociągu. Pomiędzy stacjami Stary a Nowy Łupków przejechał onegdaj pociąg osobowy robotnika kolejowego Hrycia Horwatha, który odniósł tak znaczne obrażenia, iż przewieziony do szpitala w Sanoku, zakończył tam niebawem życie.

Kronika zagraniczna.

* Ruch strejkowy na dworcu kolei mikołajewskiej — jak donoszą z Petersburga — zażegnano przez podwyższenie płac personelowi kolejowemu.

W Odessie zastrzejkowało 300 osób z personelu kolejowego. Wszystkie wydalone.

* W Rostowie nad Donem zastrzelono wczoraj w południe pomocnika tamtejszego zarządcy więzień.

* Znaczna kradzież. Z wozu kolejowego koło stacji Moszkowo — jak donoszą z Nowego Mikołajewa (gubernia tomska) — skradziono onegdaj towary wartości 40.000 rubli. Urzędnika, który dopomógł do kradzieży, aresztowano.

* Pożar w składzie tytoniu. Wczoraj w składzie tytoniu Palma w Moskwie wybuchł pożar wskutek strasznej eksplozji. Z płonącego kantoru wybiegł student okryty ranami, odmówił jednakże wyjaśnień. Sądzą, że powodem wybuchu było nieostrożne obchodzenie się z materiałami wybuchowymi.

* Strajki. Z Baku donoszą: W Bałachanach zastrzelili robotnicy elektrowni, wskutek czego musiano wstrzymać pracę w wielu kopalniach ropy, w których maszyny poruszane są siłą elektryczną.

* Międzynarodowe Muzeum przemysłowe w Petersburgu. Dnia 24 b. m. odbędzie się w Petersburgu zgromadzenie konsultów zagranicznych państw, oraz wybitnych zastępców przemysłu, aby urzeczywistnić plan utworzenia w Petersburgu międzynarodowego Muzeum przemysłowego.

* Katastrofa na morzu. W nocy z piątku na sobotę — jak donoszą z Malty — zatonał kontrtorpedowiec „Ariel” podczas ćwiczeń po za obrębem wielkiego portu. Z załogi utonął jeden marynarz.

* Katastrofa na Nowie. Z Petersburga telegrafują: Podczas przejazdu z jednego brzegu Nowy na drugi zatonał onegdaj późno wieczorem stary parowiec „Archangielsk”, skutkiem zderzenia z krą. Na pokładzie byli przeażnie robotnicy. Jak stwierdzono, straciło życie 25 osób. Gdy późno w nocy, nadpływające kry z jeziora Ładogi otoczyły parowiec, powstała na pokładzie panika; wołanie o ratunek słyszano na pobliskich okrętach fińskich, które pospieszyły na pomoc, ale zastały parowiec już tonący i uratowały 15 osób, w tem 3 kobiety.

Odpowiedzialność za katastrofę spada na policję rzeczną, która zezwoliła na używanie nienadającego się już do żeglugi parowca.

* Zamach morderczy. W Tambowie — jak donoszą z Petersburga — do dyrektora seminarium, zakonnika Symona, gdy szedł z kościoła do domu, dano strzały rewolwerowe i ciężko go zraniono. Sprawca zamachu umknął.

* Wylewy. Z Belgradu telegrafują: Z kraju donoszą o wylewie Sawy. W wielu miejscowościach musiano dolożować domy.

* Pożar Uniwersytetu w Montreal. W ciągu ostatnich dwu tygodni nawiedził pożar dwukrotnie gmach Uniwersytetu w Montreal. Onegdaj płonienie ogarnęły sale wykładowe i bibliotekę, oraz muzeum wydziału medycznego. Zbiory muzealne, zawierające niejedną unikat, zostały zupełnie zniszczone. Natomiast z biblioteki udało się uratować część książek. Szkoda obliczają na 100.000 funt. szterl., z czego 70.000 funt. szterl. pokryją Towarzystwa asekuracyjne. Ogień w gmachu podłożyli nieznani sprawcy.

Notatki literacko-artystyczne.

W sprawie kobiecej. Komitet redakcyjny wydawnictwa jubileuszowego E. Orzeszkowej: „Kobieta w życiu społecznym”, wydał odezwę, w której zaznaczają wzmaganie się w świecie ruchu niewieściego, tak dalej pisze:

„Jakie stanowisko wobec tego ruchu zajmują Polki? W jakim kierunku rozwija się ich praca na polu społecznym? Jakie posiadamy instytucje i zrzeszenia kobiece? Pod jakim się grupują sztagdami? Jakie zadanie wysuwają na plan pierwszy? Jak się przedstawia wreszcie realne ustosunkowanie sił niewieściech w istniejących instytucjach i stowarzyszeniach?”

„Odpowiedź na te pytania należałoby zaczerpnąć wprost z życia.

„W tym celu zamierzamy zrobić przegląd związków, stowarzyszeń, zespołów, klubów i kół kobiet polskich w kraju i zagranicą, a zarazem zająć się rozpatrzeniem udziału i wpływu kobiet w instytucjach i stowarzyszeniach typu mieszanego.

„Pragnąc dać możliwie pełny obraz zrzeszeń kobiecych, zwracamy się do szerokiego ogółu niewieściego z prośbą o łaskawe współprace w dostarczeniu odpowiednich danych.

„Dane te, po częściowem zużytkowaniu w *Tygodniku Ilustrowanym*, posłużą za materiał do monografii, która obejmie zarazem dział historyczny.

„Prośbę naszą skierowujemy najusilniej do rodaczek naszych, zorganizowanych poza krajem, bądź w związku czysto polskie, bądź w grupy wchodzące w skład stowarzyszeń innych narodowości: w tych bowiem wypadkach zdobywanie wiadomości na innej drodze byłoby wielce utrudnione.

„W celu ułatwienia wspólnej pracy, podajemy główne punkty pożądaných informacyj. Stanowią je:

Data. Miejscowość.

1. Nazwa i siedziba stowarzyszenia.
2. Cel stowarzyszenia: polityczny, religijny, naukowy, literacki, artystyczny, oświatowy (szkoły, popularyzacja wiedzy, biblioteki, kursa dla analfabetów i t. p.), etyczny, filantropijny, ekonomiczny: (kasy samopomocy, Towarzystwa spożywcze, kółka rolnicze, związki zawodowe, współdziałe i t. p.), higieniczny, koleżeński, towarzysko-klubowy, sportowy, typy mieszane i t. p.

3. Organizacja: a) skład stowarzyszenia, b) środki działania, c) prace dokonane i zamierzone (prace w sekcjach).

4. Fundusze Towarzystwa: a) kapitał żelazny, b) budżet roczny, c) zjazd czerpie środki (składki członków, datki jednorazowe, przedsiębiorstwa i t. p.)

5. Powstanie i rozwój stowarzyszenia: a) czas powstania i nazwisko inicjatorów, b) skład pierwszego zarządu, c) skład obecnego zarządu, d) ważniejsze momenty rozwoju, e) na jakiej podstawie prawnej związek został zlegalizowany, f) ilość, przysrost, przyrost, lub ubytek liczby członków, stosunek procentowy i udział kobiet w związkach mieszanych.

* * *

„Pozatem przyjmujemy z wdzięcznością wszelkie samodzielne wskazówki i poglądy na daną sprawę, a zarazem wiadomości o stowarzyszeniach, które przestały istnieć, oraz o świeżo zawiązujących się.

„Pożądaniem byłoby uprzejme nadesłanie ustawy danego Stowarzyszenia, oraz sprawozdań z działalności.

„Odpowiedzi prosimy skierować do redakcji *Tygodnika Ilustrowanego* dla referentki tego działu, J. Orki.

„Monografia p. t. „Stowarzyszenia kobiece” wejdzie w skład wydawnictwa jubileuszowego imienia Orzeszkowej: „Kobieta w życiu społecznym”.

„Uwaga. Podpis i adres łaskawych korespondentów jest pożądanym ze względu na konieczność bliższego porozumiewania się.

„Prosimy szanowne redakcyje pism polskich, wychodzących w kraju i zagranicą, o uprzejmy przedruk powyższej odezwę”.

Repertuar Teatru Miejskiego we Lwowie.

Dziś, we wtorek, po raz siódmy „Wesoła wdówka”.

We środę, po raz pierwszy: „Wielbiciel muzyki”, komedia w 1 akcie Gastona Croniera, tłum. M. Sachorowski; po raz pierwszy „Siłacz” — jeden akt napisał Marya Płazkówna; po raz pierwszy „Króliewicz Jaszczur”, baśń muzyczna w 3 odsłonach (4 zmianach) słowa i muzyka Bolesława Raczynskiego.

We czwartek, po raz ósmy: „Wesoła wdówka”.

W piątek, po raz drugi: „Wielbiciel muzyki”, komedia w 1 akcie Gastona Croniera, tłum. M. Sachorowski; po raz drugi: „Siłacz” — jeden akt napisał Marya Płazkówna; po raz drugi „Króliewicz Jaszczur”, baśń muzyczna w 3 odsłonach (4 zmianach), słowa i muzyka Bolesława Raczynskiego.

W sobotę o godzinie pół do 4 po południu dla młodzieży szkolnej „Kopciuszek”.

W sobotę o godzinie pół do 8 wieczorem po raz pierwszy w bieżącym sezonie: „Tosca”, opera w 3 aktach Pucciniego; pierwszy gościnny występ Herieli Darelce, primadonny opery „La Scala” w Mediolanie i występ gościnny Aug. Dianni.

W niedzielę o godzinie pół do 4 po południu po raz trzynasty „Moralność pani Dulskiej”.

W niedzielę o godzinie pół do 8 wieczorem po raz dziewiąty „Wesoła wdówka”.

W poniedziałek „Traviata”, opera w 4 aktach Verdiego, drugi i ostatni gościnny występ Herieli Darelce i występ gościnny Aug. Dianni.

We wtorek po raz pierwszy „Juliusz Cezar”, tragedia w 5 aktach Szekspira, z p. Sosnowskim w roli tytułowej. Nowa wystawa.

We środę, po raz drugi „Juliusz Cezar”.

We czwartek, po raz trzeci „Juliusz Cezar”.

W piątek po raz pierwszy w bieżącym sezonie: „Straszny dwór”, opera w 4 aktach Stanisława Moniuszki.

Konkurs dramatyczny.

(K) Z końcem roku 1906 upłynął ogłoszony przez Wydział krajowy konkurs na oryginalne utwory sceniczne, napisane w języku polskim. Konkurs obejmuje utwory sceniczne przedewszystkiem z zakresu poważnej komedii współczesnej, dalej dramatu, oraz sztuk ludowych. Każdy z utworów, na konkurs nadesłanych, winien składać się co najmniej z trzech aktów i zapełniać cały wieczór teatralny.

Utwory już ogłoszone drukiem, lub przedstawione na którejkolwiek scenie, nawet amatorskiej, są wyłączone z konkursu. Nie mogą być również przypuszczone do konkursu prace autorów już nieżyjących, chociażby nawet dotychczas nie były ogłoszone.

Fundusz konkursowy wynosi 2000 K., a komisja konkursowa większością głosów postanowić ma, czyli i któremu z nadesłanych utworów nagroda i w jakiej wysokości ma być przyznana. Prócz tego wyznaczono osobną nagrodę w kwocie 500 K. za utwór sceniczny, który komisja konkursowa uzna za odpowiedni dla włościańskich teatrów amatorskich. Na tegoroczny konkurs nadesłano 78 utworów scenicznych z zakresu komedii, dramatu i sztuk ludowych. pod następującymi tytułami:

1. „Niezapominajka”, komedia dramatyczna w 4 aktach — napisał Władysław Słęczek, „Bławatek”.

2. „Włodzimierz wielki, książę kijowski”, dramat.

3. „Szymon Konarski”, obraz historyczny ludowy, w 4 aktach, pod godłem „God”.

4. „Nasi bliźni”, obraz ludowy w 3 aktach, pod godłem „Ars”.

5. „Marya Magdalena”, utwór dramatyczny w 6 aktach, pod godłem „Nemo”.

6. „Wybory gminne w Pitryczu”, obraz w 1 akcie, ułożył członek Kółka rolniczego, włościanin.

7. „Obraz powstania”, dramat w 5 aktach pod godłem „Kościuszka”.

8. „Marzanna”, dramat w 4 aktach, pod godłem „Ahaswer”.

9. „Dwa światy”, sztuka w 4 aktach, pod godłem „Nadzieja”.

10. „Kabotyni”, sceny dramatyczne z dni dzisiejszych, pod godłem „Ad astra”.

11. „Zinartwychwstanie”, utwór sceniczny wierszem w 3 aktach, pod godłem „Bóg i Ojczyzna”.

12. „Walek”, sztuka ludowa w 4 aktach, napisał Leszek Białynia Urwid.

13. „Zygzyki”, komedia w 3 aktach, pod godłem „Zygzyki”.

14. „Ud despotów Imci Pana Hieronima Radziejewskiego”, dramat historyczny z połowy XVII. w. w 4 aktach, pod godłem „Kam”.

15. „Małżeństwo pana mecenasa”, sztuka w 4 aktach, pod godłem: Albo-albo.

16. „Stare błędy”, sztuka ludowa w 4 aktach ze śpiewami, pod godłem: Przez oświecie ku lepszej przyszłości.

17. „Dobek”, chwili tragicznej z przeszłości, aktów: pięć, pod godłem: Nie być najgorszym jest to już zaletą.

18. „Srebrne wesele”, tragiczno-komedia mieszczańska w 3 aktach, pod godłem: Prawda jest niemoralnością naszych czasów.

19. „Wybraniec losu”, komedia w 3 aktach, pod godłem: Konkurs.

20. „Kolega”, komedia w 4 aktach, pod godłem: Po raz ostatni.

21. „Zrękowiny u Druzgaty”, obrazek ludowy ze śpiewami w 1 odsłonie.

22. „Pan Tarło”, dramat w 3 aktach, pod godłem: Werde nie so reich am Geist, dass arm du würdest am Herzen”.

23. „Na wymowie”, sztuka w 4 aktach, pod godłem: Parturiunt montes.

24. „Wzrost braterstwa”, sielanka w 3 aktach pod godłem: Jan K. Januszewski w Bochni.

25. „Abelino” czyli „Niezwykły bandyta wenecki”, dramat w 3 aktach. Napisał Jan K. Januszewski w Bochni.

26. „Los sieroty”, sielanka dramatyczna w 4 aktach, napisał Jan K. Januszewski w Bochni.

27. „Rycerze bez trwogi”, komedia w 4 aktach, pod godłem: Sceniczność.

28. „Dziwak”, w 4 aktach, pod godłem: Fieda;

29. „W pogoni za sławą”, komedia w 3 aktach, pod godłem: Burza.

30. „Zosia”, sztuka na tle ludowem w 6 aktach ze śpiewami i tańcami, pod godłem: W pracy nadzieja, w miłości zbawienie.

31. „Żywioły”, sztuka dramatyczna w 3 aktach, pod godłem: Prawda.

32. „Bajka jego życia” (Heuryk Heine) w 3 odsłonach, pod godłem: W 50-tą rocznicę.

33. „Morituri”, sztuka w 3 aktach, pod godłem: Żaba.

34. „Czeno Maj” w 5 aktach, pod godłem: Polska.

35. „Najwyższa siła”, dramat w 6 obrazach, pod godłem: Dla Ojczyzny i Boga.

36. „Król Stanisław August”, tragedia w 10 obrazach.

37. „Wśród swoich”, obrazek z niedawnej przeszłości w 5 aktach.

38. „Cmentarne róże”, dramat w 4 aktach, pod godłem: Ferykles.

39. „Morskie Oko”, obraz dramatyczny w 4 aktach.

40. „Orlęta galicyjskie”, satyryczna prawię-komedia w 3 aktach z epilogiem, pod godłem: Z Szurkowa.

41. „Śmierć weterana”, dramat w 1 akcie, pod godłem: Litwo Ojczyzno moja, Ty jesteś jak zdrowie.

42. „I tak bywa”, tragi-komedia, pod godłem: Warszawa.

43. „W błędnem kole”, ośm scen dramatycznych w 3 aktach, pod godłem: Słupowron.

44. „Córka starosty”, obraz dramatyczny w 4 aktach, pod godłem: Z naszej przeszłości.

45. „W góry”, pod godłem: M. d'Elpe.

46. „Powrotna fala”, dramat w 3 aktach, pod godłem: Życie.

47. „Wyżyny”, dramat.

48. „Baśń królewny”, dramat w 3 aktach, pod godłem: Sibi, amico, et posteritati.

49. „Nowe życie”, sztuka w 3 aktach, pod godłem: Dla niewiast.

50. „Pensyonat pani Piekosińskiej”, trywialna krotokhwila w 3 aktach, pod godłem: Dom i szkoła.

51. „Na Itace”, urywki z Odysei Homera, pod godłem: Przed wiekami.

52. (Tytuł w kopercie), komedia w 3 aktach, pod godłem: Clara pacta.

53. „Dziedzice”, komedia w 3 aktach.

54. „W zamęcie”, pod godłem: Przyszłość teatru to cyrk, powiedzieli bracia Goncourt, bo nie znali kinematografu.

55. „Po drodze”, dramat w 3 aktach, pod godłem: Życie nie jest warte trzech groszy.

56. „Alba Cattiva”, dramat fantastyczny w 4 odsłonach, pod godłem: Fantazyja.

57. „Rozdwojenie”, 4 sceny dramatyczne z prologiem, pod godłem: Resurrecturi.

58. „Aerolit”, komedia współczesna w 3 aktach, pod godłem: Vade sed inultus.

59. „Cuda w mieście”, satyryczna komedia w 5 aktach, pod godłem: Co nagle, to po dyable.

60. „Podmiejska”, dramat w 5 aktach, pod godłem: Gram, aż przegram.

61. „Spełniona ofiara”, dramat w 3 aktach z prologiem, pod godłem: Wiara.

62. „Dziewanna”, dramat miłości w 3 aktach, pod godłem: Alfa i omega.

63. „Wardzia”, dramat w 5 aktach, pod godłem: Multa tuli.

64. „Truda”, dramat w 5 aktach na tle kronik miasta Lwowa osnuty.

65. „Komedyodramat bez tytułu”, odsłonię 4 razy, rozegrany w kilku godzinach przedpołudnia, — pod godłem: Współczesność jest skarbnicą motywów, w których słysze muzykę przyszłości.

66. „Hans Opaker”, dramat w 3 aktach, pod godłem: Lux.

67. „W mrokach złotego pałacu”, tragedia z historyi Bizancjum X. wieku, w 3 aktach, pod godłem: Słowianin.

68. „Król węzów”, baśń tatrzańska, pod godłem: Tatry.

69. „Rodzina Barthów”, sceny z życia w 3 aktach, pod godłem: Ridendo mores castigare.

70. „Złoty róg”, tragedia ludowa w 1 akcie.

71. „Leśne ścieżki”, komedia w 3 aktach, pod godłem: Kochamy życie, nie dlatego, żeśmy do życia, lecz żeśmy do kochania przywykli.

72. „Zagłada”, sztuka w 5 aktach, pod godłem: On.

73. „Nie”, poemat dramatyczny w 4 rozdziałach ze wstępem, pod godłem: Per aspera ad astra.

74. „Niepożądany gość”, komedia w 4 aktach.

75. „Popielec”, sztuka w 3 aktach, pod godłem: Miser.

76. „Sprzedawczyk”, dramat współczesny w 6 odsłonach, pod godłem: Propter vitam vivendi perdere causam.

77. „Stary dom”, dramat w 3 aktach, pod godłem: Sit venia verbo.

78. „Wanda”, tragedia w 5 aktach. Nadesłane na konkurs utwory sceniczne zostały już poprzednio rozdzielone do oceny między członków komisji konkursowej, a dziś o godz. 10 rano zebrała się w gmachu sejmowym komisja, celem wspólnego czytania tych utworów, które zostały przez członków wybrane i zalecone do czytania.

Komisja konkursowa pod przewodnictwem członka Wydziału krajowego dr. Józefa Wereszyskiego, składa się z pp.: dr. Karola Estreichera, dyrektora Biblioteki uniwersyteckiej w Krakowie; kraj. inspektora szkolnego dr. Ludomiła Germana; prof. Uniw. dr. Antoniego Małeckiego; dyrektora teatru lwowskiego Ludwika Hellera; prof. Uniw. dr. Józefa Kallenbacha; radę Dworu i redaktora *Gazety Lwowskiej* Adama Krecchowickiego; Tadeusza Pawlikowskiego; dyrektora teatru krakowskiego Ludwika Sosnowskiego-Solskiego.

Posiedzenia komisji konkursowej potrwają prawdopodobnie dwa dni, poczem nastąpi rostrzygnięcie i przyznanie nagród.

Wielka Encyklopedia ilustrowana.

Komitet redakcyjny „Wielkiej Encyklopedyi Powszechnej Ilustrowanej” wydał następującą odezwę: W r. 1900 przejeśliśmy

rak pp. Granowskiego i Sikorskiego wydawnictwo „Encyklopedyi“, największe, jakie w tym rodzaju miało i ma piśmiennictwo polskie.

Było ono już wówczas pierwszym u nas zbiornikiem wiedzy powszechnej, zdolnym zaspakając doradne potrzeby oświaty wyższej, które w społeczeństwie kulturalnem obudzać musi sama kultura wspólna z ruchem, wywołanym przez życie. Włożyliśmy byli już wówczas w „Encyklopedię“ tyle usiłowań do wyposażenia jej w wiedzę rzetelną, że wydawnictwo to samo niejako garnęło się do nas, abyśmy go w chwili, która dlań przełomowa stać się mogła, nie opuszczali i tak samo wzięli je pod swój ster wydawniczy, jakieśmy je przez lat 9 mieli pod sterem naukowo-literackim.

Stan materialny wydawnictwa w roku 1900 nie był już taki, aby mógł w kilkolecie obudzać chęć zysków; prenumeratorowie jednak dostarczali funduszy pokrywających koszty nakładu. Podjęliśmy tedy wydawnictwo na własny rachunek i własne też niebezpieczeństwo.

Zbiornik wiedzy rósł, ale przy wielkich rozmiarach dzieła koniec pracy był jeszcze dalekim, a czas płynął i wolał i naglił. Dla przyspieszenia tedy wydawnictwa zaczęliśmy w r. 1903 wydawać, równoległe z rozpoczętym już jednym ciągiem od lit. A, drugi od lit. N, jako serię II.

Stał się fakt nieprzewidywany. Logikę, doświadczenie, opinie samych prenumeratorów — wszystko to rzeczywistość obróciła w niwec. Liczba stałych odbiorców nowego ciągu „Encyklopedyi“ dosięgnęła zaledwie połowy liczby tych, których pozyskała była dla siebie seria I.

Fakt ten, a następnie od r. 1905 wstrząśnienia w społeczeństwie sprawiły, że niezbędną podstawa bytu materialnego coraz bardziej usuwała się z pod zbiorowej pracy naszej. Przez rok ubiegły pedrzyżywaaliśmy już tylko wysiłkami własnymi samo istnienie „Encyklopedyi“.

Wśród takiej walki z przeciwnościami wystąpiły pogłoski o zachwianiu się wydawnictwa, a nawet o grożącym mu zawieszeniu. Wywołać je mogła sama ta walka, samo położenie, rzeczywiście ciężkie.

Ale i w takim nawet położeniu myśl o przerwaniu bytu „Encyklopedyi“ jest od nas daleka. Takiego kroku rozpacz nie dopuszcza ani przywiązanie do dzieła, które jest naszym, ani też przeświadczenie, że co raz rozpoczęte zostało, to i dokonane być powinno. Zawiedły jedne oczekiwania, nie dopisały inne; ale od czegoż wiara w społeczeństwo polskie, w jego światło i dążności kulturalne. że takiemu wydawnictwu jak nasze, które przebiegło już dwie trzecie swej drogi, niezwodnie upaść nie pozwoli?

Dziś do społeczeństwa tego się odwołujemy, a nie wymagamy przytem żadnej zgola ofiary. Samo zapisanie się na listę prenumeratorów, samo nabycie znaczniejszej ilości wydanych już tomów wystarczy do przywrócenia wydawnictwu należytego biegu.

Gorąco przeto wzywamy wszystkich tych, którym przy odpowiednich środkach materialnych życie unysłowo nie jest obcem, a popieranie celów kulturalnych staje się już nieodzowną potrzebą, aby zarówno własnym swym udziałem w nabywaniu i prenumerowaniu „Encyklopedyi“, jak zachętą i zjednoczeniem innych postawili wydawnictwo nasze w warunkach dla dokończenia dzieła niezbędnych.

Zwracamy się zwłaszcza do tych, którzy, mając już serię pierwszą od początku, dotychczas jeszcze nie zaprenumerowali drugiej, aby, nie ociągając się dłużej, teraz właśnie pośpieszyli z nabyciem wydanych już w niej tomów i zaprenumerowali dalsze.

To poparcie, którego potrzebujemy i którego się spodziewamy, wzmacniając i przyspieszając tętno wydawnicze, zapewni też rychłe ukończenie dzieła. Skrócenie o połowę rozmiarów „Encyklopedyi“ w rzeczach niezasadniczych (t. j. nie-historycznych polskich i nie-kardynalnych w przyrodznawstwie i teorii nauk), postanowione i rzeczywiste jest spełniane, umożliwi nam ukończenie „Encyklopedyi“ w ciągu lat kilku i zamknięcie jej w 70 tomach prócz suplementu. W chwili obecnej wydawnictwo nasze dobiega do końca T. XL. serji I. i VI. serji II., a obszernością swą dorównywa 200 tomom zwykłej ósemki o 25 arkuszach druku.

Wolę dokonania dzieła krzepić w nas będzie korzystna zmiana warunków cenzuralnych, przynosząca choćby cząstkowe wyzwolenie myśli w druku. Korzysta z niej już obecnie „Encyklopedya“. Dzięki tej zmianie będziemy mogli z dziejów narodu i jego myśli w XVIII. i XIX. w. podać wiele faktów weale dotychczas ogółowi nieznanych, wiele życiorysów ludzi wybitnych, którzy krwią, czynem, cierpieniem, pieśnią i życiem w pieśni do trwałej i powszechnej pamięci w narodzie prawo sobie zdobyli.

Otrzymane już dotychczas od kilku czasopism warszawskich dowody przychylności dla naszej pracy i dzieła pozwalają nam oczekiwać od innych: najpierw odwołania mylnych, choć w dobrej wierze szerzonych po-

głosów, a następnie stałego podawania wiadomości o wychodzących zeszytach, tudzież o obszerniejszych artykułach „Encyklopedyi“.

Wszystkie poważniejsze czasopisma polskie prosimy uprzejmie o zaznajomienie czytelników swoich z treścią niniejszej odezwy.

GOSPODARSTWO I HANDEL.

Związek przemysłowy i handlowy odbył onegdaj walne zgromadzenie w sali posiedzeń Izby handlowej i przemysłowej pod przewodnictwem prezesa rady nadzorczej p. W. Biechońskiego.

Sprawozdanie z czynności dyrekcji w roku ubiegłym przedstawił dyrektor p. W. Szydłowski. Rok ubiegły, jak dowiadujemy się z tego sprawozdania, poświęcił Związek w pierwszej linii koniecznej reorganizacji i konsolidacji. Zwinęto więc trzy bazy: w Wiedniu, Przemysłu i Nowym Sączu; bazar lwowski pomniejszono w mniej kosztownym lokalu, agencję handlową zreformowano zasadniczo, opiekę nad przemysłem domowym ograniczono głównie do trzech gałęzi; koszykarstwa, kuśniersstwa i tkactwa, a wreszcie zmniejszono personal biurowy i bazaru.

W dziale koszykarskim posłała akcja w dwu kierunkach tj. w kierunku ujednolajnienia i udoskonalenia produkcji przez ograniczenie jej do wyrobów masowych i codziennego użytku, mających zbyt codziennie tak na rynkach krajowych jak i zagranicznych, oraz w kierunku uporządkowania i unormowania surowego materiału tj. łożyny, której brak odczuwać się daje coraz to częściej, gdyż olbrzymie zapasy jej wykupują zagraniczni spekulanci. Stworzono więc własną produkcję w Wielosiu, w powiecie tarnobrzskim. Zrobiono także pierwszą próbę cięcia i koronowania łożyny we własnym zarządzie, aby zapewnić szkołom koszykarskim i towarzystwom wytwórczym dobry i tani materiał surowy. Próba wypadła weale pomyślnie i zachęciła dyrekcję do rozszerzenia przedsięwzięcia tego w roku bieżącym.

W dziale tkackim notuje sprawozdanie fakt przetworzenia się dawnego Towarzystwa „Prządki“ w Krośnie, na tkalnię mechaniczną o 50 warstwach pedzonych parą. Z zadowoleniem stwierdza dalej sprawozdanie stały rozwój tkactwa ręcznego w Wilamowicach, które Związek z ramienia Wydziału krajowego patronizuje. Efektywna sprzedaż, która w roku 1905 dała 19.329 kor. 68 hal., podniosła się w roku 1906 do 24.973 kor. 93 hal. Zainteresowana przez Związek w Wilamowicach produkcja dywanów wełnianych, spotkała się z doskonałym przyjęciem kupującej publiczności i rokuje doskonały rozwój.

W dziale kuśnierskim zaznacza sprawozdanie rozszerzenie się dostaw kolejowych, gdyż Związek uzyskał w roku bieżącym także dostawę dla jednej z pozagalicyjskich dyrekcji kolejowych.

Bilans za r. 1906 zamknięto cyfrą 405.517 kor. 46 hal. przy 6.883 kor. 90 hal. czystego zysku. W myśl wniosku, przedstawionego przez p. dr. St. Korytkę w imieniu komisji rewizyjnej, sprawozdanie dyrekcji i bilans za r. 1906 przyjęto bez dyskusji do wiadomości zatwierdzającej, poczem na wniosek rady nadzorczej, przedstawiony przez dyr. Terenkoczego, przekazano z czystego zysku 698 kor. 39 hal. do funduszu rezerwowego, 3875 kor. 50 hal. do rezerwy strat, a 2321 kor. 1 hal. na rachunek zysków i strat w roku bieżącym.

Z porządku dziennego dokonano wyborów uzupełniających do rady nadzorczej i do komisji rewizyjnej. Do rady nadzorczej wybrani zostali p.: Wojciech Biechoński, Stanisław hr. Mycielski, Józef Olszewski i Józef Padewski. Do komisji rewizyjnej wybrani zostali pp.: dr. Edward Lilien, dr. Stanisław Korytko i Stanisław Bal.

W końcu wniosek prof. Dzieślewskiego, by Związek wziął udział w wystawie higieniczno-lekarskiej, która w roku bieżącym odbędzie się we Lwowie, przekazano radzie nadzorczej do rozpatrzenia.

Z kolei. Podane do wiadomości ogłoszeniem dyrekcji kolei państwowych we Lwowie z dnia 28 stycznia b. r. przedłużenie terminu dostawy dla wszystkich przesyłek towarowych, przechodzących przez stacje kolejowe położone w Galicji i na Bukowinie, zniszczone zostało na podstawie tegorocznego rozporządzenia Ministerstwa kolei żelaznych z dnia 16 kwietnia b. r. nr. 64, z dniem 15 kwietnia b. r.

Natomiast pozostaje i nadal w mocy przedłużenie terminu dostawy o 4 dni dla zwykłych przesyłek i o 2 dni dla przesyłek pospiesznych w ruchu ze stacji Kraków, tudzież z koleją lokalną Kraków-Kocmyrzów.

OSTATNIA POCZTA.

Rada narodowa zatwierdziła, zgodnie z uchwałą zjazdu delegatów okręgu 70 Skatów Półwiołocyska Grzymałów Kopyczyńce Husiatyn, kandydaturę Eustachego Zagórskiego, marszałka powiatu skałackiego na posła z tego okręgu.

Co do osoby kandydata na zastępcę posła Rada narodowa nie powzięła żadnej uchwały — pozostawiając tę kwestję do rozstrzygnięcia samym wyborcom, wobec tego, że pojawiło się kilka kandydatur równie poważnych i dających w równej mierze wszelkie gwarancje pod względem narodowym.

== Z Pragi donoszą: Najj. Pan wczoraj po południu odwiedził żonę hr. Franciszka Thuna i matkę ks. Ferdynanda Lobkowitza. Wczoraj wieczorem odbył się u Najj. Pana obiad dworski.

== Sejm węgierski obradował wczoraj w dalszym ciągu nad przedłożeniem o nauczycielach.

== W Londynie twierdzą, że król włoski odwiedzi króla Alfonsa w Kartagenie, ten zaś odda wizytę w Spezii.

Wiadomość o zamierzonym spotkaniu pomiędzy królem włoskim a księciem czarnogórskim jest, jak donoszą z Rzymu, nieprawdziwa.

== *Correspond. Espana* przynosi artykuł, podający rzekome szczegóły ugody, zawartej pomiędzy Hiszpanią a Anglią.

Według wywodów tego dziennika, przyszło między Hiszpanią a Anglią do zupełnego porozumienia na wypadek wojny, a również i na czas pokoju.

Włochy — wedle owej wersji — odwołują się do państwa niemieckiego, powodem zaś tego są błędy dyplomacyi niemieckiej w postępowaniu wobec Hiszpanii. Ogólnikowo nadmieniamy *Correspond. Espana*, że przed przyjęciem do skutku małżeństwa króla hiszpańskiego, popełniono w Berlinie wiele nietaktu wobec Hiszpanii.

== Do *Agencji Stefani* donoszą z Madrytu: Król hiszpański nadał sekretarzowi stanu, kardynałowi Mery del Val wielką wstęgę orderu Karola III.

== Depesza ekumenicznego patriarchy, wysłana niedawno za pośrednictwem rosyjskiej ambasady w Konstantynopolu do cara opiewa:

„Inteniam świętej prawosławnej cerkwi i synodu zwracam się do W. Ces. Mości jako wiernego syna cerkwi, z prośbą, abyś powodując się miłością do cerkwi, zechciał łaskawie interweniować na korzyść uciskanych i cierpiących dzieci, stu tysięcy Greków w Bułgarii i wschodniej Rumelii, aby przywrócono status quo w kościele i szkole. Nasza wdzięczność ku Waszej Ces. Mości za ochronę, na którą w pełni nadziei czekamy, będzie wieczna“.

Pdpowiedź dotąd od cara nie nadeszła.

TELEGRAMY GAZETY LWOWSKIEJ

Prognoza na jutro.

Wiedeń, 23 kwietnia. Prognoza na 24 kwietnia: W Galicji: Zmiennie, miejscami opady, mierne wiatry, łagodnie; stan pogody niestały, lecz zwolna polepsza się.

Z pobytu Najj. Pana w Pradze.

Praga, 23 kwietnia. Przy wspaniałej pogodzie odbył Najj. Pan rewję wojska załogi praskiej. Burmistrz miejscowości Dejvice wystosował przemowę do Najj. Pana, na którą Monarcha odpowiedział.

Wiedeń, 23 kwietnia. P. Minister skarbu dr. Korytkowski udał się na krótki pobyt do Abbazy.

Wiedeń, 23 kwietnia. Walne zebranie kolei Lwów-Czerniowce-Jassy uchwaliło superdywidendę 8 koron od akcyj, tak, że cały dochód wyniesie 28 koron od akcyj.

Wiedeń, 23 kwietnia. *Fremdenblatt* donosi: Wczoraj odbyła się narada komisji fachowej, ustanowionej przez Rząd austriacki i węgierski dla spraw weterynaryjnych, należącej do ugody. Obrady trwały 4 godziny. Omówiono gruntownie cały kompleks tych kwestyj, a zatem oczywiście także zasady i szczegóły upoważnienia do zamykania granicy w razie zarazy bydłowej.

Liberzec (*Reichenberg*), 23 kwietnia. Robotnicy przyjęli ustępstwa, poczynione przez fabrykantów. W ciągu tygodnia praca już będzie w niektórych zakładach rozpoczęta na nowo, a w każdym razie w poniedziałek praca już wszędzie będzie się odbywała.

Berlin, 23 kwietnia. Bank niemiecki zniżył dyskont na 5 1/2, a stopę procentową od lombardu na 6 1/2.

Paryż, 23 kwietnia. Kelnerzy hotelowi odbyli wczoraj wieczorem zgromadzenie, na którym postanowili rozpocząć strejk ogólny.

Paryż, 23 kwietnia. *Echo de Paris* donosi, że carowa, która prawdopodobnie jutro wieczorem wyjedzie z Biarritz do Kopenhagi, spotka się na stacji Bourges z prezydentem Fallières. Francuski minister spraw zagranicznych ma być obecny przy tym jeździe.

Tulon, 23 kwietnia. W pracowni arsenału wybuchł pożar. O ile dotąd wiadomo, szkoda jest znaczna.

Tulon, 23 kwietnia. Pomimo czynionych wysiłków, pożar w arsenale zniszczył warstaty floty i szkoły dla oficerów łodzi torpedowych, oraz kilka magazynów. Przez chwilę groziło niebezpieczeństwo pobliskiej dzielnicy miasta. Około 20 żołnierzy marynarki zostało zranionych, z tego trzech ciężko. Szkoda wynosi kilka milionów franków. Przyczyna pożaru niewiadoma.

Cetynia, 23 kwietnia. Cztery uzbójcy w rewolwery i bagnety ludzi z okolicy miasta Niksić wtargnęło wczoraj pod przewodnictwem komendanta batalionu i kapitana do miasta Niksić i zniszczyło drukarnię, w której drukuje się dziennik *Narodna Nisao*. W mieście tem wielkie wzburzenie. Sklepy pozamykano. Dla przywrócenia porządku wysłano wojsko.

Madryt, 23 kwietnia. Dzienniki donoszą, że w wyborach do parlamentu wybrano dotąd 260 ministeryalnych, 7 demokratów, 4 niezawisłych, 15 karlistów, 50 republikanów i katalonistów.

Położenie w Królestwie Polskiem i w Rosyji.

Warszawa, 23 kwietnia. (*Tel. prywat.*) Wczoraj rano kilku uzbójczych ludzi napadło na patrol, składający się z rewolwery i dwóch żołnierzy, zabiło rewolwery, a obu żołnierzy zraniło. Napastnicy zbiegli.

Warszawa, 23 kwietnia. Wczoraj zastrzelono na ulicy rewolwery i dwu żołnierzy.

Łódź, 23 kwietnia. (*Tel. prywat.*) Do mieszkania robotnika fabryki Szajblera, Nowakowskiego, wpadło kilku ludzi i strzałami z rewolwerów zabiło Nowakowskiego, a dwóch jego synów zraniło, jednego śmiertelnie.

Petersburg, 23 kwietnia. Z powodu zapowiedzianej na dziś audyencji prezydenta Dumy Gołowina u cara, dyskusję nad interpelacją o terrorystach ponownie odroczone. Centrum i umiarkowana lewica czynią usiłowania, ażeby w ogóle usunąć tę interpelację, skrajna jednak prawica i skrajna lewica stanowią się temu sprzeciwiają.

Petersburg, 23 kwietnia. (*Pet. Ag. tel.*) Prezydent Dumy, Gołowin, został dzisiaj przyjęty na audyencji przez cara.

Petersburg, 23 kwietnia. (*Pet. Ag. tel.*) Duma prowadziła wczoraj dalej dyskusję agrarną, bez jakiegokolwiek godniejszych uwagi epizodów. Przy końcu posiedzenia powstała wrzawa, gdy prawica postawiła wniosek, aby dziś, (we wtorek) obradować nad wnioskiem o potępieniu morderstw politycznych.

Mowcy prawicy oświadczyli się za nagłością wniosku. Puryszkiewicz, wśród śmiechu w sali, odczytał jakąś depeszę o zamordowaniu w pewnej miejscowości członków „stronnictwa rosyjskiego ludu“ i oświadczył, że Duma musi potępić te zbrodnie, które ciągle się powtarzają. Wniosek prawicy odrzucono 245 głosami przeciw 128, wśród protestów posłów z prawicy. „Za“ głosowała prawica i socjaliści, przeciw „kadeeci“.

Petersburg, 23 kwietnia. (*Tel. prywat.*) *Now. Wremia* zamieszcza następujące zaprzeczenie, z którego okazuje się, że Stołypin podał się lub zamierza podać się do dymisji. Zaprzeczenie owo opiewa: Wiadomość dzienników o dokonaniu nominacji Goremykina na prezesa Rady ministrów nie potwierdza się. Jak dotąd, nikogo do objęcia tego urzędu nie przedstawiono.

Petersburg, 23 kwietnia. (*Tel. prywat.*) Członek Rady państwa, redaktor *Kijewlanina* Pichno, ma być mianowany ministrem oświaty.

Petersburg, 23 kwietnia. (*Tel. prywat.*) Dziś Koło polskie postawi na porządku dziennym wniosek w sprawie autonomii Królestwa.

Petersburg, 23 kwietnia. (*Pet. Ag.*) W Kursku wczoraj w centrum miasta dokonano napadu na inżyniera kolei moskiewskokurskiej i zraniono go pięciu strzałami rewolwerowymi śmiertelnie. Jeden z sprawców, ścigany przez poli majstra, zastrzelił się. Drugi, rzucił bombę, która jednakże nie eksplodowała. Gdy jeden z policyantów dalej go ścigał, został przez niego zabity. Sprawca zamału umknął.

Baku, 23 kwietnia. (*Pet. Ag. tel.*) Znaczna część Towarzystw naftowych poczyniła robotnikom daleko idące koncesje. Przedsięwzięto liczne aresztowania wśród kapitanów i służby okrętowej. Ruch okrętowy nie może odbywać się z powodu braku kierowników.

Odpowiedzialny redaktor:

Adam Krechowicki.

NADESLANE.

Kawiarnia „Wiedeńska“
znakomita kawa.

C. k. uprzyw.

Gal. akc. BANK HIPOTECZNY

Oddział depozytowy
przyjmuje wkłady na rachunek bieżący
od 500 koron począwszy,
za opłatą 4% odsetków.

Na wkłady takie będą na żądanie wydawane
książeczki.

Kwoty do 2.000 kor. wypłaca Bank
bez wypowiedzenia.

Mieszkania do najęcia.

Ul. Asnyka I. 7,

Parter

1 pokój kawalerski

zaraz do najęcia.

I. piętro

4 pokoje, przedpokój, kuchnia, łazienka,
balkon

od 1 maja 1907.

ELEKTRYCZNE OŚWIECENIE.

II. piętro

1 pokój kawalerski

zaraz do najęcia.

Oglądać można od 11—2 i od 4—6 po po-
łudniu. Bliższa wiadomość u dozorcę domu,
lub w Redakcji „Gazety Lwowskiej“ ulica
Czarneckiego 12, od 12—1.

Jako korzystną lokację kapitału

polecamy

4% Obligacje funduszu propinacyjnego,
4% Pożyczkę krajową,
4% Pożyczkę m. Lwowa.

Papier te kupuje i sprzedaje najkorzystniej

Dom bankowy i kantor wymiany

Sokal i Lilien.

Zlecenia z prowincji odwrotną po-
czą, bez doliczenia prowizji.

Ogromna nędza.

Sercom ofiarnej publiczności polecamy naj-
goręcej Józefę Sikosińską, zamieszkałą przy
ul. św. Wojciecha liczba 15, dotkniętą nie-
uleczalną wadą serca, sparaliżowaną, chorą
na oczy, pozbawioną wszelkich środków do
życia. — Zwracamy się z prośbą o nadsyła-
nie łaskawych datków do Administracji
naszego pisma.

Wysiewki

z najlepszych herbat pół klg. 2 kor.
60 hal. i 3 kor. 20 hal.

poleca handel herbaty i kawy

Edmunda Riedla, Lwów.

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 23 kwietnia 1907.

Hotel George'a.

PP. A. hr. Męciński z Dukli, E. br.
Harsdorf, K. Biskupski i W. Zaleski z Po-
dola ros., S. Skrzyszowski z Chartanowiec,
S. Wybranowski z Kimicza.

Hotel Europejski.

PP. A. Czarnowski z Rosyji, K. Hars-
dorf z Podola ros., J. Mehofer z Krakowa.

Hotel Victoria.

P. J. hr. Koziebrodzki z Dzwiniacza.

Hotel Narodna Hostynnyia.

P. I. Tywonowicz z Wiednia.

CENNIK

lwowskiej Izby handlowej i przemysłowej.

Lwów, dnia 23 kwietnia.

I. Akcje za sztukę.

Banku hip. gal. po 200 zł. (400 kor.)	103	110
Banku gal. dla handlu i przem. po 200 zł. (400 kor.)	571	577
Kol. Lwów-Czern.-Jassy po 200 zł. w. a. w srebrze (400 kor.)	400	500
Fabryki wagonów w Sanoku przed- tem Lipińskiego po 500 kor.	400	410
Tow. dla gal. przedsięb. elektry- cznych wod. po 200 zł. (400 kor.)	110	120

II. Listy zastawne za 100 kor.

Banku h. g. 5 pr. w. a. wyl. z 10 pr.	100	100
" " " 4 1/2 pr. " los w 50 l.	97	97
" " " 4 pr. " 60 l. po 200 k.	101	102
" kraj. 4 1/2 pr. " los w 51 l.	97	98
" " " 4 pr. " los w 57 l.	98	50
Tow. kred. gal. ziem. 4 pr. (pierw- sza emisja)	98	50
Tow. kred. galic. ziemsk. 4 pr.	97	30
los w 41 1/2 lat	97	30
4 pr. los w 56 lat	97	30

III. Obligacje za 100 kor.

Gal. funduszu propin. 4 pr. w. a.	98	80
Bukow. funduszu propin. 5 pr. w. a.	100	80
Komunalne Ban. kr. 5 pr. (2 em.)	101	101
" " " 4 1/2 pr. (3 em.)	96	80
" " " 4 pr. (4 em.)	96	80
Kol. lokalne dtto 4 pr.	97	50
Pożyczki kr. 4 pr. po 200 kor.	97	50
z roku 1893	95	70
Pożyczka m. Lwowa 4 pr.	97	50
" " " 4 konwen.	97	50

IV. Losy.

M. Krakowa po zł. 20 (40 kor.)

V. Monety.

Dukat cesarski	11	30
20 frankówka	19	10
100 rubli rosyjskich srebrnych	248	252
" papierowych	251	50
100 marek niemieckich	117	70

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 20 kwietnia 1906.

A. Ogólny dług państwa.	płaca	żądają
Jednolity dług państwa w banknot.	98	55
maj-listopad	98	45
styczeń-lipiec	98	45
Jednolity dług państwa w srebrze	100	—
lut-y-sierpień	100	—
kwiecień-październik	100	—

Koronowa waluta.

Losy z roku 1854 po 250 zł. mk. 3-2 pr.	150	85
" " 1860 po 500 zł. w. a. 4 pr.	209	50
" " 1860 po 100 zł. 4 pr.	258	—
" " 1864 po 100 zł.	258	—
" " 1864 po 50 zł.	258	—
Listy zast. domen państw. po 120 zł. 5 pr.	288	—

B. Dług państwa (wszystkich w Radzie państwa reprezentowanych krajów koronnych).

Austr. renta złota wolna od podatku	117	35
Austr. renta w wal. kor. wolna od	98	65
podatku 4 pr.	98	65

C. Obligacje kolejowe.

Kol. Arcyks. Albrechta za 100 zł. 4 pr.	98	35
Kol. Cesarz. Elżbiety w złocie wolne	116	65
od podatku za 100 zł. 4 pr.	466	—
Kol. Ces. Elżbiety za 200 zł. ink.	123	50
5 1/4 pr. (ostemp. akcje)	98	50
Kol. Cesarza Franciszka Józefa za	98	50
100 zł. 5 1/4 pr.	98	75
Kol. Karola Ludwika po 200 zł. ink.	98	75
(ostemp. akcje)	98	75
Kol. Arcyks. Rudolfa w wal. koron.	98	75
wolne od podatku 4 pr.	98	75

Obligacje pierwszeństwa (kolejowe).

Kol. Arc. Albrechta za 300 zł. 5 pr.	105	—
w złocie za 200 zł. 5 pr.	120	—
Kol. Czeskiej zach. za 200, 1000 i	98	75
5000 zł. 4 pr.	99	30
Kol. Czeskiej emiss. z r. 1895 za 400	99	30
kor. 4 pr.	99	20
Kol. północnej ces. Ferdynanda em.	99	20
z r. 1886, 4 pr.	99	20
Kol. północnej ces. Ferdynanda em.	99	20
z r. 1887, 4 pr. (sr.)	99	45
Kol. północnej ces. Ferdynanda em.	99	45
z r. 1887, 4 pr.	99	70
Kol. północnej ces. Ferdynanda em.	99	70
z r. 1888, 4 pr.	99	60
Kol. północnej ces. Ferdynanda em.	99	60
z r. 1891, 4 pr.	99	60
Kol. północnej ces. Ferdynanda em.	99	60
z r. 1898, 4 pr.	99	60
Kol. północnej ces. Ferdynanda em.	99	60
z r. 1904, 4 pr.	98	40
Kol. bukowiniskiej lokalnej za 400	98	55
kor. 4 pr.	98	55
Kol. galic. Karola Ludwika 4 pr.	98	60
Kol. lwowsko-czern.-jasskiej z roku	98	60
1894 4 pr.	116	60
Kol. Arcyks. Rudolfa (Salzkammer- gut) za 400 marek 4 pr.	116	60

D. Dług państwa (krajów kołony węgierskiej).

Węg. złota renta za 100 zł. 4 pr.	94	35
" w wal. kor. 4 pr.	149	—
" obl. pr. regul. Cisy 4 pr.	149	—
" pożycz. prem. za 100 zł. (200 kor.)	197	35
" " " 50 zł. (100 kor.)	197	35

Koronowa waluta.

E. Obligacje indemnizacyjne.	płaca	żądają
Kroacyi i Sławonii	95	45
Węgier za 100 zł. 4 pr.	94	15

F. Inne publiczne pożyczki.

Poż. reg. Dunaju z r. 1878 los 5 pr.	103	50
Poż. kraj. Bukowiny z r. 1893 los	96	65
za 200 kor. 4 pr.	109	65
Bukowiński obl. propinacyjne los	96	85
za 100 zł. 5 pr.	98	60
Gal. pożycz. kr. z roku 1893 4 pr.	95	—
Gal. obl. prop. z roku 1899 4 pr.	95	—
Pożyczka miasta Lwowa z r. 1896	95	—
4 pr.	95	—
Renta włoska za 100 lirów (96 ko- ron) 4 pr.	96	—
Poż. serb. prem. za 100 frank. 2 pr.	186	10
Tureckie obl. prem. kol. za 400 frank.	186	10

G. Listy zastawne. Oblig. hipot. i listy dłużne

(za 100 zł. Nom.)	płaca	żądają
Anglo-Austr. banku los w 30 l. 4 1/2 pr.	98	30
Austr. zakł. kr. ziem. los w 50 l. 4 pr.	270	75
" obl. prem. z r. 1880 3 pr.	280	75
" " " 1889 3 pr.	280	75
Bukow. zakł. kred. ziem. los 5 pr.	102	—
" " " 4 pr.	98	75
Gal. ake. b. hip. 10 pr. prem. los 5 pr.	110	50
" " " los 50 l. 4 1/2 pr.	100	25
" " " 60 l. 4 pr.	97	25
Gal. Tow. kred. ziem. 4 pr. los. 56 lat	97	—
" " " 4 pr. los. 41 lat	98	50
" " " 4 pr. stare	98	50
Banku "kraj." dla Galicji Lodomerji	100	95
4 1/2 pr. 51 1/2 lat zwrotne	100	95
Banku krajowego oblig. komun. 3	100	85
emisja 42 lat 4 1/2 pr.	96	50
Banku kr. losy 57 1/2 l. za 200 k. 4 pr.	99	25
Austro-węg. banku 50 lat 4 pr.	99	85
" " " 50 lat w. k. 4 pr.	99	85

H. Obligacje z prawem pierwszeństwa

za 100 zł. nom.	płaca	żądają
Tow. żegl. par. po Dunaju za 400 i	114	60
10.000 m. 4 pr.	115	30
Tow. żegl. par. po Dun. Em. r. 1886 pr.	90	35
Lolej Lwów-Czern.-Jassy z r. 1884	90	35
za 300 zł.	97	80
Kolej Lwów-Czern. z r. 1884 za 300	97	80
zł. 4 pr.	101	90
Gal. kol. lok. wschod. za 100 zł. 4 pr.	101	90
Węg. gal. kol. em. 1870 za 200 zł. 5 pr.	99	75
" " " 1890 " 4 pr.	99	75

J. Losy (za sztukę).

Budapeszteńskie (Basilica) 5 zł.	21	60
Zakład kred. dla handlu i przem. 100 zł.	437	—
Clary 40 zł. m. k.	136	—
Pożyczka miasta Innsbrucku 20 zł.	82	—
Losy miasta Krakowa 20 zł.	90	—
Pożyczka miasta Lublany 20 zł.	59	—

Koronowa waluta.

Palfy 40 zł. m. k.	170	—
Czerw. krzyża austr. tow. 10 zł.	46	—
Czerw. krzyża węg. tow. 5 zł.	27	40
Losy fund. Arcyks. Rudolfa 10 zł.	65	—
Salma 40 zł. m. k.	188	—
Pożyczka miasta Salzburga 20 zł.	84	50

K. Akcje banków (za sztukę).

Banku Anglo-Austr. 240 kor.	306	50
Peszt. Banku handl. 500 zł.	3455	—
Zakł. kred. dla handlu i przem.	662	50
Węg. Banku kredyt. 200 zł.	777	—
Dolno austr. tow. esk. 400 kor.	577	—
Galic. banku hip. 200 zł.	588	—
" dla han. i przem. 200 zł.	105	—
Banku dla krajów koronnych 200 zł.	447	—
" Austro-węg. 1400 kor.	1772	—
" Związku (Unionbank) 200 zł.	564	—
Czeskiego banku związkowego 100 zł.	242	50
Zivnostenska banka 100 zł.	242	50

L. Akcje Przedsiębiorstw transportowych.

Buk. kol. lok. ake. pierw. 200 zł.	480	—
" ake. zakł. 200 zł.	400	—
Kolei półn. ces. Ferd. 1000 zł. mk.	5544	—
Kol. Lwów-Belzec (ake. pierw.) 200 zł.	420	—
" Lwów-Czern.-Jassy 200 zł.	576	—
" Lwów-Kleparów-Jaworów lok.	372	—
400 kor.	1018	50
Austr. Tow. żegl. na Dunaju 500 zł. mk.	1018	50

M. Akcje Przedsiębiorstw przemysłowych.

Tow. kopalni węgla w Brüx 100 zł.	726	—
Galic. karpaciek naft. tow. 500 kor.	573	—
Austr. tow. górnicze Alpine 100 zł.	602	—
Prag. tow. żelazn. przem. 200 zł.	2575	—
Schodniey 500 kor.	547	—
Tureck. zarz. tytoniow. 500 franków	416	—
Trifail. tow. kop. węgla 70 zł.	269	—

N. W e k s l e.

Berlin za 100 marek 5 pr.	—	—
Londyn za 10 funt. szt. 4 pr.	240	75
Paryż za 100 franków	95	50
Petersburg za 100 rubli 5 1/2 pr.	250	50
Niemieckie banki	117	62 1/2
Włoskie banki	95	32 1/2
Francuskie banki	95	35
Szwajcarskie banki	95	35

O. W a l u t y.

Dukat cesarski	11	36
Austr.-węg. 8 guld. złota moneta	19	12
20-frankówka	23	48
20-markówka	23	48
Rosyjski półimperyal	117	62 1/2
Niem. banknoty za 100 marek	117	62 1/2
Włoskie banknoty za 100 lir.	95	40
Ruble	2	51 1/2

Licytacje.

L. cz. E. 5767/6 (9) (3131)

Na żądanie dra Eugena Mysyły zastą-
pionego przez adw. dra Zarzyckiego odbędzie
się dnia 2 maja 1907 o godz. 12 w południe
w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr.
27 w Tarnopolu licytacja realności w h. 2510
ks. gr. gm. Tarnopol objętej, składającej się
z jednej parceli gr. lk. 3441/2.

Nieruchomość wystawiona na licytację,
jest oceniona na 3000 kor.

Najniższa cena wynosi 2000 kor., po-
niżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do
skutku.

Zatwierdzone warunki licytacyjne i od-
noszące się do tej nieruchomości dokumenta
(wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, pro-
tokół, ocenienia i t. d.) może każdy, mający
chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzę-
dowych w sądzie niżej wymienionym, w biu-
rze Nr. 32.

Takie prawa, wobec których niniej-
sza licytacja byłaby niedopuszczalną, należy
zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczo-
nym terminie licytacyjnym, inaczej rosze-
nia tego rodzaju co do samej nieruchomości
nie mogłyby być już ze skutkiem podno-
szone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub
ciężary na powyższej nieruchomości bądź

obecnie już istnieją, bądź w toku postępo-
wania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane
będą o dalszych wydarzeniach tego postę-
powania jedynie przez przybicie na tablicy
sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu
niżej wymienionego i nie wskażą temuż są-
dowi pełnomocnika do doręczeń w siedzibie
sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.
Tarnopol, dnia 28 marca 1907.

L. 6185. (3188 3—3)

O b w i e s z c z e n i e.

W celu oddania w przedsiębiorstwo
budowli konserwacyjnych na gościach pań-
stwowych w zaleszczyckim okręgu budowni-
czym w latach 1907, 1908 i 1909 odbędzie
się 16 maja 1907 w c. k. Starostwie w Za-
leszczykach licytacja ofertowa.

Koszta fiskalne budowli wykonać się
mających w roku 1907 wynoszą: 8336 kor.

zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszezenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.

Delatyn, dnia 15 kwietnia 1907.

L. cz. E. III. 4638/6 (6) (3241)

Dnia 6 czerwca 1907 o godz. 9 przed południem w sądzie niżej wymienionym w biurze Nr. 14 odbędzie się licytacja realności whl. 1 gminy Zarzecze, stanowiącej parcelę budowlaną i grunt orny we wsi Zarzecze objętości 7 arów 98 m.² Ilka Abramituka syna Anny własnej wraz z przynależnościami, składającymi się z chaty, płotu, sztachet, obrogu i drzew owocowych.

Nieruchomość ta wystawiona na licytację jest oceniona na 340 kor., przynależności zaś na 400 kor.

Najniższa cena wynosi 433 kor. 34 hal.

Warunki licytacyjne i inne dokumenta może każdy mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 11.

Takie prawa, wobec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszezenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.

Delatyn, dnia 15 kwietnia 1907.

L. cz. E. III. 4025/6 (6) (3242)

Dnia 6 czerwca 1907 o godz. 8 przed południem w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 14 odbędzie się licytacja a) całej realności whl. 259 gm. Łub stanowiącej plac budowlany z chatą we wsi Łub; b) 1/3 części realności whl. 332 gm. Łub stanowiącej grunt orny we wsi Łub Waryłyny 10 Iwanisak 20 Jaworskiej własnych, objętości 33 arów 70 m.² wraz z przynależnościami, składającymi się ad a) z chaty, ad b) z drzew owocowych.

Nieruchomości te, wystawione na licytację, są ocenione, ad a) na 400 kor., ad ad b) na 333 kor. 33 hal., przynależności zaś ad a) na 200 kor., zaś ad b) na 30 kor.

Najniższa cena wynosi ad a) 400 kor., ad b) 242 kor. 22 hal.

Warunki licytacyjne i inne dokumenta może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 11.

Takie prawa, wobec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszezenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższych nieruchomościach bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.

Delatyn, dnia 15 kwietnia 1907.

L. cz. E. 3426/6 (3) (3265)

Dnia 28 maja 1907 o godz. 10 przed południem odbędzie się w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 14, licytacja jednej czteronastej części realności w Kulparkowie pod Nr. 63 dawniej 25 stary, 35 nowy położonej wyk. lip. 7 ks. gr. gm. Kulparków, 1. część objętej, Michała Duriaka własnych, wraz z przynależnościami.

Nieruchomość, wystawiona na licytację jest oceniona na 335 kor. 70 hal.

Najniższa cena wynosi 223 kor. 80 hal., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabu-

larny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 14.

Takie prawa, wobec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszezenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.

Lwów, dnia 4 kwietnia 1907.

(3266 1—3)

Sądowa Hala aukcyjna we Lwowie, ul. Jagiellońska 1. 15.

Godziny urzędowe (tylko w dniu powszednim) przed południem od 8 do 12, po południu od 2 do 6, — w sobotę po południu od 3 do 8.

L i c y t a c y e :

Poniedziałek 29 kwietnia 1907 od 10 do 12 godz.: meble, kasa, maszyna do pisania, gramofony, towary bławatne, dodatki krawieckie i książki.

Wtorek 30 kwietnia 1907 od 10 do 12 godz.: meble, bilard, rower i towary galanterijne.

Środa 1 maja 1907 od 10 do 12 godziny: meble, sprzęty domowe.

Czwartek 2 maja 1907 od 10 do 12 godz.: meble, fortepian, pianino i srebro.

Sprzedać się mające przedmioty mogą być oglądane w hali przed licytacją w godzinach urzędowych.

Lwów, dnia 21 kwietnia 1907.

L. cz. E. III. 328/7 (5) (3243)

Dnia 6 czerwca 1907 o godzinie 9:30 przed południem w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 14 odbędzie się licytacja całej realności whl. 330 gminy Delatyn, stanowiącej parcelę budowlaną, ogród i sad w niwie „Pociesz”, Iwana Petryszaka i Pawła własnej, objętości 231 m² sążni wraz z przynależnościami, składającymi się z chaty i drzew owocowych.

Nieruchomość, wystawiona na licytację, jest oceniona na 265 kor. z przynależnościami.

Najniższa cena wynosi 176 kor. 67 hal.

Warunki licytacyjne i inne dokumenta może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 11.

Takie prawa, wobec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszezenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń w siedzibie sądu zamieszkałego.

Wyznaczenie terminu licytacyjnego nanotować na karcie ciężarów wykazu hipotecznego dla wzmiankowanej części nieruchomości.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.

Delatyn, dnia 15 kwietnia 1907.

L. cz. 139/7 (4) (3254)

Na żądanie Maurycego Korkisa w Kamionce strum. odbędzie się dnia 10 maja 1907 o godz. 9 przed południem w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. III. licytacja.

a) realności whl. 1075 gm. Kamionka strumiłowa składającej się z dwu parcel budowlanych o przestrzeni 374 m², na których znajdują się dom, komora, drewnitnia, chlew, stodoła i szopa, dalej z 8 parcel gruntowych o łącznej przestrzeni 77 a. 91 m² blisko budynków położonych wraz z przynależnościami składającymi się z 10 drzew owocowych, dwu dzikich, ogrodzenia i zasiewu na przestrzeni 1 1/2 morga;

b) połowy realności whl. 2117 gm. Kamionka strumiłowa składającej się z jednej parceli o przestrzeni 5 a. 24 m²;

c) 3/4 części realności whl. 2264 gm. Kamionka strumiłowa składającej się z 6

parcel gruntowych o łącznej przestrzeni 184 ar. 83 m².

Nieruchomości te wystawione na licytację są ocenione a to: realność whl. 2075 na 2416 K 95 h; połowa realności whl. 2117 na 384 K 30 h; zaś 3/4 części realności 2264 na 681 K 22 h, przynależności zaś na 162 koron.

Najniższa cena wynosi co do realności whl. 1075 kwotę 1719 kor. 30 hal.; co do połowy whl. 2117 kwotę 256 kor. 20 hal.; co do 3/4 whl. 2264 kwotę 454 kor. 15 hal. poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne, które się zatwierdza i odnoszące się do tych nieruchomości dokumenta może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. III.

Takie prawa, wobec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszezenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższych nieruchomościach bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

Wyznaczenie terminu licytacyjnego należy zanotować na karcie ciężarów wykazów hipotecznych dla wzmiankowanych części nieruchomości.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.

Kamionka str., dnia 16 marca 1907.

L. cz. E. 113/7 (3) (3260)

Dnia 14 maja 1907 o godzinie 9 rano odbędzie się w sądzie tut., biurze Nr. 14, licytacja połowy realności objętej whl. 858 gm. Kujdańce wraz z przynależnościami.

Nieruchomość ta jest oceniona na 411 kor. 50 hal.

Najniższa cena wynosi 274 kor. 33 hal., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i inne odnosne dokumenta przejrzeć można w sądzie tutejszym, w biurze Nr. 14.

Takie prawa, wobec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszezenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.

Zbaraż, dnia 30 marca 1907.

L. cz. E. 33/5 (5) (3247 1—3)

Na żądanie Towarzystwa wzajemnego kredytu we Lwowie zastąpionego przez adwokata dra Obmińskiego, odbędzie się dnia 22 maja 1907 o godz. 9 przed południem w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. IV. licytacja realności objętej whl. 19 gminy Domażyr składającej się z gruntów w łącznym obszarze 1297 m² i domu drewnianego o 4 ubikacjach i stajenki.

Nieruchomość wystawiona na licytację jest oceniona na 1328 kor. 40 hal.

Najniższa cena wynosi 752 kor. 27 hal. poniżej której sprzedaż nie nastąpi.

Warunki licytacyjne, które zarazem się zatwierdza i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym w biurze Nr. 4.

Takie prawa, wobec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszezenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.

Janów, dnia 20 lutego 1907.

L. cz. E. 1221/6 (5) (3225 1—3)

Na żądanie Abrahama Chaima Grünfelda, kupca w Kopyczyńcach, odbędzie się dnia 27 maja 1907 o godz. 9 rano w tut. sądzie w biurze Nr. 11. licytacja włościańskich realności składających się z obejsé i gruntów z przynależnościami, a to: 1/30 części whl. 212 gm. Krogulec ocenionej na 130 kor., 1/10 części whl. 116 gm. Krogulec ocenionej na 27 kor., 1/20 części whl. 437 gm. Krogulec ocenionej na 38 kor., 1/20 części whl. 468 gm. Krogulec ocenionej na 57 kor. 50 hal., 5/9 części whl. 523 gm. Krogulec ocenionej na 1066 kor. 56 hal., 2/12 z 1/6 części whl. 199 gm. Kotówka ocenionej na 7 kor., 2/12 z 1/12 części whl. 202 gm. Kotówka ocenionej na 39 kor., 4/8 części whl. 97 gm. Myszkowce ocenionej na 90 kor., 1/4 części whl. 22 gm. Mszanice ocenionej na 45 kor.

Najniższa cena wynosi 2/3 ceny szacunkowej poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tych nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.), może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 10.

Takie prawa, wobec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszezenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższych nieruchomościach bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.

Kopyczyńce, dnia 16 marca 1907.

Upadłości.

L. cz. S. 4/7 (3) (3124 3—3)

Edykt konkursowy.

C. k. sąd obwodowy w Brzeżanach zezwolił na otwarcie konkursu do majątku po bł. p. Szmerlu Rozmarinie, dzierżawcy dóbr w Nowosiólkach.

Komisarzem konkursowym mianuje się c. k. radę sądu kraj. Garlickiego, zaś tymczasowym zawiadowcą masy pana dr. Finkla adwokata w Podhajcach.

Wierzycieli wzywa się, ażeby na audyencyi, wyznaczonej na dzień 30 kwietnia 1907, o godzinie 10 przed południem (w c. k. sądzie powiatowym w Podhajcach), przedłożyli dokumenty, poświadczające ich roszezenia, wystąpili z wnioskami względem zatwierdzenia tymczasowego zawiadowcy lub zamianowania innego i jego zastępcy i przystąpili do wyboru wydziału wierzycieli.

Wzywa się także tych wszystkich, którzy chcą wystąpić jako wierzyciele konkursowi z roszezeniami, ażeby roszezenia swe, chociażby co do nich spór już zawisł, stosownie do przepisów ord. konkurs. zgłosili w tym sądzie albo w c. k. sądzie powiatowym w Podhajcach, najdalej do dnia 15 maja 1907, a na audyencyi likwidacyjnej na dzień 31 maja 1907 godz. 10 przed południem w tymże sądzie wyznaczonej, polikwidowali je i ustanowili dla nich porządek.

Wierzyciele, którzy zaniedbają terminu zgłoszenia, tak poszczególnym wierzycielom jak i masie upadłościowej zwrócić kosztą urosłe przez ponowne zwołanie ogółu wierzycieli i badanie dodatkowego zgłoszenia i będą wykluczeni od podziałów skutecznych na podstawie formalnego projektu podziału.

Wierzycielom na audyencyi likwidacyjnej jawiającym się i zgłoszonym służy prawo w miejscu zawiadowcy masy, jego zastępcy i członków wydziału wierzycieli, dotychczas urzędujących, powołać ostatecznie wolnym wyborem inne osoby, swego zaufania.

Audyencyę likwidacyjną przeznacza się zarazem do postępowania ugodowego.

Postępowanie konkursowe co do spółki i pojedynczych spółników będzie oddzielnie prowadzone.

Dalsze ogłoszenia w toku postępowania konkursowego unieszczać się będzie w części urzędowej „Gazety Lwowskiej“.

Wierzyciele, którzy nie mieszkają w Podhajcach lub w pobliżu Podhajec mają wymienić w zgłoszeniu pełnomocnika dla doręczeń, w temże miejscu zamieszkałego, w przeciwnym bowiem razie na wniosek komisarza konkursowego ustanowi się dla nich na ich koszt i niebezpieczeństwo pełnomocnika dla doręczeń.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział IV.

Brzeżany, dnia 5 kwietnia 1907.

G. Zl. 5/7 (1) (3237 1—3)
Concurs edict.

Das k. k. Kreisgericht in Tarnopol hat die Eröffnung des Concurses über das Vermögen des Moritz Baumgarten nichtprotokollirten Schnittwaarenhändlers in Tarnopol bewilligt.

Der k. k. Landes-Gerichtsrath Teodor Eichel wird zum Concursecommissär, Herr Dr. Isak Blommer in Tarnopol zum einstweiligen Masseverwalter bestellt.

Die Gläubiger werden aufgefordert, bei der auf den 3 Mai 1907, Vormittags 9 Uhr, bei diesem Gerichte, Zimmer Nr. 22, anberaumten Tagsatzung unter Beibringung der zur Bescheinigung ihrer Ansprüche dienlichen Belege über die Bestätigung des einstweilen bestellten oder die Ernennung eines anderen Masseverwalters und dessen Stellvertreters ihre Vorschläge zu erstatten und den Gläubigeranschluss zu wählen.

Ferner werden alle, die einen Anspruch als Concursgläubiger erheben wollen, aufgefordert, ihre Forderungen, selbst wenn ein Rechtsstreit darüber anhängig sein sollte, bis 30 Juni 1907 bei diesem Gerichte nach Vorschrift der Concursordnung zur Anmeldung und bei der auf den 19 Juli 1907 Vormittags 9 Uhr ebendort anberaumten Liquidierungstagsatzung zur Liquidierung und Rangbestimmung zu bringen.

Gläubiger, welche die Anmeldefrist versäumen, haben die durch neue Einberufung der Gläubigerschaft und Prüfung der nachträglichen Anmeldung sowohl den einzelnen Gläubigern als der Masse verursachten Kosten zu tragen und bleiben von den auf Grund eines förmlichen Vertheilungsentwurfes bereits stattgehabten Vertheilungen ausgeschlossen.

Die bei der Liquidierungstagsatzung erscheinenden angemeldeten Gläubiger sind berechtigt, durch freie Wahl an Stelle des Masseverwalters, dessen Stellvertreters und der Mitglieder des Gläubigerausschusses, die bis dahin im Amte waren, andere Personen ihres Vertrauens endgiltig zu berufen.

Die Liquidierungstagsatzung wird zugleich als Vergleichstagsatzung bestimmt.

Die weiteren Veröffentlichungen im Laufe des Concursverfahrens werden durch Amtsblatt der „Lemberger Zeitung“ erfolgen.

Gläubiger, die nicht in Tarnopol oder in dessen Nähe wohnen, haben in der Anmeldung einen daselbst wohnhaften Bevollmächtigten zum Empfang der Zustellung zu benennen, widrigenfalls auf Antrag des Concursecommissärs für sie auf ihre Gefahr und Kosten ein Zustellungsbevollmächtigter bestellt werden würde.

K. k. Kreisgericht, Abtheilung IV.

Tarnopol, am 19 April 1907.

(3271 1—3)

Sprzedaż ofertowa.

W sprawie konkursowej ogólnego związku hodowców i handlarzy bydła we Lwowie, uchwalili ogół wierzyteli dnia 12 kwietnia b. r. sprzedać najwięcej oferującemu wymienione poniżej wierzytelności do następujących osób:

1. Do Michała Grecka vel Grecul, byłego dzierżawcy dóbr w Storożynie na Bukowinie, względnie do tegoż spadkobierców w kwocie 949 kor. 19 hal. z pn.

2. Do Marcelego Bogdanowicza, byłego właściciela dóbr Wozifów ad Potok złoty w kwocie 2400 kor. z pn.

3. Do Kazimierza Żelewskiego z Cewkowa ad Stary Dzików, względnie do tegoż spadkobierców w kwocie 32 kor. z pn.

4. Do jawnych spółników byłej lwowskiej spółki rzeźników pod firmą „Pierwsza spółka hurtownych rzeźników Izaak Schwarz, Józef Złotogórski i spółka“ a to do Izaaka Schwarza, Henocha Schwalbenfelda, Judy Kümmla i spadkobierców, Józefa Złotogórskiego w kwocie 67.652 K 48 hal. z pn.

5. Do Abrahama Schönfelda, handlarza bydła w Stryju w kwocie 3301 kor. 95 hal. z pn.

6. Do Joela Rosenbauma w Chyrowie i Leona Katza we Lwowie w kwocie 8276 kor. 27 hal. z pn.

7. Do Markusa Bornsteina, negocjanta we Wiedniu w kwocie 2245 kor. 32 hal. z pn.

8. Do Barucha Sternherga i Karola Lutwaka, kupców w Śniatynie w kwocie 4035 kor. 43 hal. z pn.

9. Do Efraima Westreicha, handlarza bydła w Krakowie w kwocie 598 kor. 12 hal. z pn.

10. Do Franciszka Kunza w Kołomyi w kwocie 3500 kor. z pn.

11. Do Herza Serisa w Przemyślanach w kwocie 25.039 kor. 30 hal. z pn.

12. Pretensya ekspozytury ogólnego związku w Pradze pod nazwą „Interes komisyowy Praga“ do rozmaitych osób w łącznej kwocie 18.568 kor. 59 hal. z pn.

13. Pretensya ekspozytury Ogólnego Związku w Krakowie pod nazwą: „Targ Krakowski“ do rozmaitych osób w kwocie łącznej 32.446 kor. 26 hal.

W wykonaniu tej uchwały ogłaszam niniejszem jako zawiadowca tej masy ofertową sprzedaż licytacyjną.

Warunki nabywania są następujące: Wierzytelności wymienione mogą być nabyte razem lub poszczególnie.

Przed wniesieniem oferty każdy chcący nabyć może przegladnąć akty odnosnej sprawy w mojej kancelaryi we Lwowie, plac Maryacki l. 10, II. piętro.

Przy wniesieniu oferty należy złożyć 10 pre. wadium oferowanej sumy.

Uwzględniona będzie oferta najwyższa, z warunkiem złożenia całej waluty cesyjnej gotówką i naraz. Dokument ustępstwa będzie sporządzony bezpłatnie za zwrotem tylko stempli i należytości rządowej.

Masa konkursowa nie ręczy ani za rzetelność ani za ścisłość iść jej przez pretensyi, natomiast w czasie ścisłości jej przez nabywcę zobowiązuje się masa konkursowa dostarczyć sądowi do przegladnięcia w celu dowodowych, książek rachunkowych i aktów jakie posiada a dotyczących się nabytej pretensyi.

Oferty przyjmuję najpóźniej do dnia 20 maja 1907 poczem nastąpi rozstrzygnięcie ofert i zwrot wadymów.

Dr. Bronisław Michalewski.
zawiadowca masy konkursowej.

Konkurs.

L. 1403 (3155 3—3)
Konkurs.

Magistrat król. woln. miasta Jaworowa, rozpisuje niniejszem konkurs na posadę sekretarza Magistratu miasta Jaworowa, z płacą roczną 1500 kor., z dodatkiem aktywnym w wysokości 30 pre. płacy czyli 450 kor. rocznie i trzema kwinkwieniami po 100 kor.

Posada nadana będzie na razie prowizorycznie, a po roku nienaganej służby nastąpić może stabilizacja.

Podania udokumentowane świadectwem kwalifikacyi wymaganej rozporządzeniem Wydziału krajowego z dnia 29 maja 1891 Dz. u. kr. Nr. 67, należy wnieść do Magistratu najpóźniej do 15 maja 1907.

Magistrat miasta.

Jaworów, dnia 18 kwietnia 1907.

Burmistrz: Paar.

L. 50584/II. (3189 3—3)
Konkurs.

Na posadę ekspedienta przy c. k. urzędzie pocztowym w Uhersku z poborami 3-ciej klasy 5 stopnia i ryczałtem 770 kor. rocznie na służącego.

Podania należy wnieść najpóźniej do 27 kwietnia b. r. do c. k. Dyrekeyi poczty i telegrafów we Lwowie.

Lwów, dnia 16 kwietnia 1907.

L. 5152/7 (3192 2—3)
Konkurs.

Przy domu więziennym sądu krajowego w Krakowie, jest do obsadzenia posada zarządcy domu więziennego w IX. klasie rangi, oraz kontrolora domu więziennego w X. klasie rangi z systemizowanymi poborami do tych rang przywiązany i służbowym mieszkaniem.

Ubiegający się o te posady, do których ma zastosowanie rozporządzenie Ministerstwa sprawiedliwości z 25 stycznia 1897 Dz. p. p. Nr. 40, mają wnieść należyte udokumentowane podania w przepisanej drodze służbowej najdalej do 30 kwietnia 1907 do kierownictwa sądu krajowego karnego w Krakowie.

Prezdyum Sądu wyższego.

Kraków, dnia 20 kwietnia 1907.

L. Prez. 166 (4/7) (3185)
Sąd powiatowy w Zatorze przyjmie zaraz rutynowanego pisarza na kilka miesięcy, świadectwa pożądana.

C. k. Sąd powiatowy.

Zator, dnia 17 kwietnia 1907.

L. Prez. 8930 (3264 1—2)
Konkurs.

Odnosnie do konkursu w Nr. 92 „Gazety Lwowskiej“ ogłoszonego oznajmia się, że konkurs na posady zarządcy domu więziennego w IX. klasie rangi i kontrolora domu więziennego w X. klasie rangi przy sądach krajowych we Lwowie i Czerniowiecach, tudzież przy sądzie obwodowym w Złoczowie z dniem 30 kwietnia 1907 upływa. Prezdyum c. k. wyższego Sądu krajowego.

Lwów, dnia 21 kwietnia 1907.

L. cz. Prez. 8768. (3272)
Konkurs.

Przy c. k. sądzie powiatowym w Kocmaniu jest do obsadzenia posada starszego

oficyala kancelaryjnego w IX. klasie rangi ze systemizowanymi poborami.

Ubiegający się o te posady, względnie o takie posady także przy innych sądach na Bukowinie opróżnić się mogące lub o posady prowadzących księgi gruntowe w IX. klasie rangi wniosą swoje należyte udokumentowane podania do Prezdyum c. k. sądu krajowego w Czerniowiecach najdalej do dnia 20 maja 1907.

Prezdyum c. k. wyższego Sądu krajowego.

Lwów, dnia 19 kwietnia 1907.

Wyroki prasowe.

Zl. 88 (3111)
Im Namen Seiner Majestät des Kaisers!

Das k. k. Landesgericht Wien als Pressgericht hat mit dem Erkenntnis vom 13 April 1907, Nr. XXXV. 42/7/3, auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft erkannt, daß der Inhalt der in der Nr. 11 der periodischen Druckschrift: „Gendarmen-Blätter“, vom 10 April 1907, VIII. Jahrgang, enthaltenen Artikel mit der Aufschrift: I. „Ein 50-jähriges Dienstjubiläum“ in der Stellen von „Wie unendlich traurig“ bis „Schau zu tragen“ und von „Bei der k. k. Gendarmen“ bis „Reformen ersetzt werden“ (Seite 1, Spalte 1 und 2); II. „Wieder ein aufgehobenes Urteil gegen“ in der Stellen von „Diese Beschwerde hatte auch“ bis „Sachen mehr!“ und von „und... wanderte“ bis „Richter nachzudenken“ (Seite 1, Spalte 3); III. „Aus dem Steierland!“ in den Stellen von „Wenn es wirklich keine“ bis „wollen und müssen!“, von „Jeder von uns“ bis „das gewöhnliche Resultat“ und von „Tief bejähmend ist“ bis „Vorlehen?“ (Seite 3, Spalte 1 und 2); IV. „Lehre eines alten Gendarmen an Aspiranten“ zur Gänze (Seite 6, Spalte 2 und 3) das Verbrechen nach Art. IV. des Gesetzes vom 17. Dezember 1862, Nr. G. Bl. ex 1863, Nr. 8 (§ 300 St. G.) begründe und es wird nach § 483 St. G. das Verbot der Weiterverbreitung dieser Druckschrift ausgesprochen, die von der k. k. Staatsanwaltschaft verfügte Beschlagnahme nach § 489 St. G. bestätigt und nach § 37 St. G. auf die Vernichtung der fälschten Exemplare erkannt.

Wien, am 13 April 1907.

Das k. k. Landes- als Pressgericht in Prag hat mit dem Erkenntnis vom 14 April 1907, Nr. I. 111/7, die Weiterverbreitung der Nr. 9 der Zeitschrift: „Chudas“ vom 13 April 1907 wegen des Artikels: „Spoleensky poradok“ nach § 305 St. G. verboten.

Das k. k. Landes- als Pressgericht in Prag hat mit dem Erkenntnis vom 14 April 1907, Nr. I. 110/7, die Weiterverbreitung der Nr. 2 der Zeitschrift: „Prace“ vom 11 April 1907 wegen der Stellen von „Dnesni spoleenost“ bis „a parlamentarnimi“, von „Ikdyby se stalo“ bis „kapitalistické spoleenosti“, von „Zde neplatí“ bis „jedina vec: sila“ des Artikels: „Volici, poslys“ und von „Je to mozno“ bis „by ji zodpovidala“ des Artikels: „Buh“ nach § 122 a und 305 St. G. verboten.

Zl. 89 (3112)
Das k. k. Landes- als Pressgericht in Prag hat mit dem Erkenntnis vom 13 April 1907, Nr. I. 109/7, die Weiterverbreitung der Nr. 26 der Zeitschrift: „Svetozor“ drive „Ilustrovany Sv.“ ai 1907 wegen des Artikels: „Jarni feuilleton“ in der Stelle von „Tazete se, mouji mih“ bis „nebo obracene tez“ nach § 63 St. G. verboten.

Das k. k. Landes- als Pressgericht in Prag hat mit dem Erkenntnis vom 15 April 1907, Nr. I. 116/7, die Weiterverbreitung der Nr. 15 der Zeitschrift: „Skolsky Obzor“ vom 12 April 1907 wegen der Stelle von „Katolicka hierarchie silha rada“ bis „mladych dusi“ des Artikels: „Zbytek stredoveku ve XX. stoleti“; des Artikels: „Cisar prijezd do Prahy“ nach § 63, 302 und 303 St. G. verboten.

Das k. k. Landes- als Pressgericht in Prag hat mit dem Erkenntnis vom 15 April 1907, Nr. I. 115/7, die Weiterverbreitung der Nummer 18 der Zeitschrift: „Komuna“ vom 14 April 1907 wegen der Stellen von „Jsou taci lide prekazkou“ bis „pohadka o morske nemoci“ und von „Socialismus nikdy nemohl se“ bis „dnesni spoleenosti“ des Artikels: „Morska nemoc“ nach § 305 St. G. verboten.

Das k. k. Landes- als Pressgericht in Prag hat mit dem Erkenntnis vom 15 April 1907, Nr. I. 114/7 die Weiterverbreitung der Nr. 15 der Zeitschrift: „Radikalni Listy“ vom 13 April 1907 wegen des in der Rubrik: „Feuilleton“ abgedruckten Gedichtes: „Ave Caesar“ nach § 63 St. G. verboten.

Das k. k. Landes- als Pressgericht in Prag hat mit dem Erkenntnis vom 15 April 1907, Nr. I. 114/7 die Weiterverbreitung der Nr. 15 der Zeitschrift: „Radikalni Listy“ vom 13 April 1907 wegen des in der Rubrik: „Feuilleton“ abgedruckten Gedichtes: „Ave Caesar“ nach § 63 St. G. verboten.

Das k. k. Landes- als Pressgericht in Prag hat mit dem Erkenntnis vom 15 April 1907, Nr. I. 113/7, die Weiterverbreitung der Nr. 15 der Zeitschrift: „Mlade Podripsko“ vom 13 April 1907 wegen der Stelle von „Prijezd moenaru“ bis „Velika hesla vyvetravaji“ des Artikels: „Listy z Prahy“ nach § 63 St. G. verboten.

Das k. k. Kreis- als Pressgericht in Spalato hat mit dem Erkenntnis vom 8 April 1907, die Weiterverbreitung des am 6 April 1907 in kroatischen Sprache aus der hierortigen Druckerei „Leonova Tiskare“ erschienenen Flugblattes „Sibenske pjesme“ wegen des ganzen Inhaltes desselben nach § 302 St. G. verboten.

Zl. 90 (3157)
Im Namen Seiner Majestät des Kaisers!

Das k. k. Landesgericht Wien als Pressgericht hat mit dem Erkenntnis vom 16 April 1907, Nr. XXXV. 50/7/3, auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft erkannt, daß der Inhalt des in der Nummer 965 der periodischen Druckschrift: „Die Arbeit“ vom 14 April 1907 Jahrgang, enthaltenen Artikels: „Das Unverständliche“ auf Seite 1, Spalte 2, in der Stelle von „Gleichwohl“ bis „greifen“ und auf Seite 2, Spalte 1, in der Stelle von „Es muß“ bis „kommen“ das Verbrechen nach § 63 St. G. begründe und es wird nach § 493 St. G. das Verbot der Weiterverbreitung dieser Druckschrift ausgesprochen, die von der k. k. Staatsanwaltschaft verfügte Beschlagnahme nach § 489 St. G. bestätigt und nach § 37 St. G. auf die Vernichtung der fälschten Exemplare erkannt.

Wien, am 16 April 1907.

Im Namen Seiner Majestät des Kaisers!
Das k. k. Landesgericht Wien als Pressgericht hat mit dem Erkenntnis vom 15 April 1907, Nr. XXXV. 46/7/4 auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft erkannt, daß der Inhalt des Artikels mit der Überschrift: „Deutsche Wähler“ in der periodischen Druckschrift: „Alldeutsches Tagblatt“ vom 14 April 1907 Folge 86, u. zw. in der Stelle auf Seite 2, Spalte 1, beginnend mit „es kann“ bis einschließlich „Parlei“ das Verbrechen nach § 58 lit. c. St. G. begründe und es wird nach § 493 St. G. das Verbot der Weiterverbreitung dieser Druckschrift ausgesprochen, die von der k. k. Staatsanwaltschaft verfügte Beschlagnahme nach § 489 St. G. bestätigt und gemäß § 37 St. G. auf die Vernichtung der fälschten Exemplare erkannt.

Wien, am 16 April 1907.

Im Namen Seiner Majestät des Kaisers!
Das k. k. Landesgericht Wien als Pressgericht hat mit Erkenntnis vom 15 April 1907, Nr. XXXV. 47/7/4, auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft erkannt, daß der Inhalt des in der Nr. 1634 der periodischen Druckschrift: „Die Zeit“ (Abendblatt) vom 13 April 1907, VI. Jahrgang, auf Seite 2, Spalte 2 abgedruckten Artikels mit der Überschrift: „Ludwig II. — konfisziert“ das Verbrechen nach § 24 des Pressgesetzes begründe und es wird nach § 493 St. G. das Verbot der Weiterverbreitung dieser Druckschrift ausgesprochen, die von der k. k. Staatsanwaltschaft verfügte Beschlagnahme nach § 489 St. G. bestätigt und nach § 37 St. G. auf die Vernichtung der fälschten Exemplare erkannt.

Wien, am 16 April 1907.

Das k. k. Kreis- als Pressgericht in Budweis hat mit dem Erkenntnis vom 16 April 1907, Nr. 29/7, die Weiterverbreitung der Nr. 21 der Zeitschrift: „Novy Jihoesky Delnik“ vom 16 April 1907 wegen der Stelle von „Sestnacty kveten“ bis „otroetvi a lzi“ des Artikels: „Jan Hus a Jan Nepomucky“ nach § 303 St. G. verboten.

Das k. k. Kreis- als Pressgericht in Königsgrätz hat mit dem Erkenntnis vom 16 April 1907, Nr. IV. 18/7, die Weiterverbreitung der Nummer 15 der Zeitschrift: „Hlas Pokroku“ vom 13 April 1907 wegen der Stelle von „Kdo chce opravdu“ bis „Buriana a Marsalka“ des Artikels: „V zkrizeni“ nach § 122 b St. G. verboten.

Zl. 91 (3191)
Das k. k. Landes- als Pressgericht in Innsbruck hat mit dem Erkenntnis vom 16 April 1907, Nr. 12/7, die Weiterverbreitung der Nr. 31 der Zeitschrift: „Volks-Zeitung“ vom 17 April 1907 wegen der Artikels: „Politische Hündchen — Österreich“ in der Stelle von „Erzherzog Franz Ferdinand gegen“ bis „Meritalen überall ständalisieren“ und von „Österreich-Ungarn ist mit Italien“ bis „in Italien Freund werden“ nach § 64 St. G. verboten.

Das f. f. Landes- als Preßgericht in Innsbruck hat mit dem Erkenntnis vom 16 April 1907, Nr. 11/7, die Weiterverbreitung der Nr. 373 der Zeitschrift: „Der Tiroler Waffel“ vom 14 April 1907 wegen des Artikels: „Tag und Nacht, Licht und Finsternis“ in der Stelle von „Tag und Nacht“ bis „besten Dank für Eufere wackere Mitarbeit“ samt dem Bilde, darstellend karikierte katholische Geistliche, von denen einer den anderen, die vor ihm knien, predigt, nach § 302 und 303 St. G. verboten.

Das f. f. Kreis- als Preßgericht in Teinmeritz hat mit dem Erkenntnis vom 16 April 1907, Nr. 13/7, die Weiterverbreitung der Nr. 4 der Zeitschrift: „Auffig-Karibiger Volkszeitung“ vom 15 April 1907 wegen des Artikels: „Heeresfragen“, und zwar in den Stellen von „Betrachten wird“ bis „machen muß“, von „Freilich, besonders“ bis „zu zahlen“ und von „Ja und befugt“ bis „her damit“ nach § 300 und 491 St. G. sowie Art. IV. und V. des Gesetzes vom 17 Dezember 1862, R. G. Bl. Nr. 8 ex 1863, verboten.

31. 92 (3234) Das f. f. Kreis- als Preßgericht in Görz hat mit dem Erkenntnis vom 16 April 1907, Nr. V. 3/7 I, die Weiterverbreitung der Nr. 31 der Zeitschrift: „Gorica“ vom 16 April 1907 nach § 63, 64, 122 a und 305 St. G. verboten.

Das f. f. Landes- als Preßgericht in Prag hat mit dem Erkenntnis vom 17 April 1907, Nr. I. 117 7, die Weiterverbreitung der Nr. 8 der Zeitschrift: „Zajmy finančni straze“ vom 16 April 1907 wegen der Stelle von „Distinkenci ustanoveni“ bis „namirena urazka“, von „Nase byrokracie“ bis „muzi s akademickým vzděláním“ und von „Nove služební předpisy“ bis „toho neciní“ des Artikels: „Potopa“ und von „No uvidíme!“ bis „To budiz našim huslem“ des Artikels: „Zase posledními v kalendari“ nach § 300 und 305 St. G. verboten.

Kuratele.

L. cz. P. XI. 1/7 (4) (3166 3—3)
Wasył Majdański Jakiema z Opryszowice umysłowo chorym uznany, zostaje pod kuratelą Stefana Sawiaka Ofeksy z Opryszowice.
C. k. Sąd powiatowy, Oddział XI.
Stanisławów, dnia 12 stycznia 1907.

L. cz. P. III. 19/7 (7) (3147 3—3)
Edykt.
Tackę Jabłońską z Hnileza uznano marnotrawczynią, a kuratorem jej Fedia Banacha z Hnileza ustanowiono.
C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.
Podhajce, dnia 14 marca 1907.

L. cz. L. VIII. 4/7 P. VIII. 58/7 (3252 1—3)
Edykt.
Za głupkowatego uznano Michała Stepanyszyna w Wistowej.
Kuratorem jego ustanowiono Teodora Kosiów w Wistowej.
C. k. Sąd powiatowy, Oddział VIII.
Kałusz, dnia 18 lutego 1907.

L. cz. L. VI. 32/6 P. VI. 42/7 (3251 1—3)
Edykt.
Za umysłowo chorą uznano Emilię Annę Posuchównę w Zborze.
Kuratorem jej ustanowiono ks. Antoniego Gojdana w Zborze.
C. k. Sąd powiatowy, Oddział VI.
Kałusz, dnia 16 lutego 1907.

L. cz. L. VI. 31/6 P. VI. 23/7 (6) (3250 1—3)
Edykt.
Za chorego na umyśle uznano Antoniego Żurakowskiego w Bereźnicy.
Kuratorem jego ustanowiono Feliksa Starezewskiego syna Grzegorza w Bereźnicy.
C. k. Sąd powiatowy, Oddział VI.
Kałusz, dnia 27 stycznia 1907.

L. cz. L. VI. 17/6 P. VI. 232/6 (1) (3249 1—3)
Edykt.
Za umysłowo chorą uznano Annę z Trenczyjów Zynk w Niebyłowie.
Kuratorem jej ustanowiono Michała Pyłypów s. Ofeksy w Niebyłowie.
C. k. Sąd powiatowy, Oddział VI.
Kałusz, dnia 6 sierpnia 1906.

L. cz. P. IX. 260/6 (14) (3206 1—3)
Edykt.
Semen Martyniuk vel Kowbasiuk z Siemakowice oddany pod kuratelę z powodu marnotrawstwa.

Kuratorem ustanowiony Hrycko Illuk z Siemakowice.
C. k. Sąd powiatowy, Oddział IX.
Kołomyja, dnia 1 listopada 1906.

L. cz. P. IX. 250/6 (6) (3205 1—3)
Edykt.
Michał Illuk Hrycka z Siemakowice uznany marnotrawcą.
Kuratorem ustanowiony Semen Martyniuk z Siemakowice.
C. k. Sąd powiatowy, Oddział IX.
Kołomyja, dnia 22 października 1906.

L. cz. P. IX. 320/5 (4) (3203 1—3)
Edykt.
Marya z Semezyshynów Semezyshyn z Ispasa uznano marnotrawcą.
Kuratorem ustanowiony Fedor Iwaniuk Stefana z Ispasa.
C. k. Sąd powiatowy, Oddział IX.
Kołomyja, dnia 27 grudnia 1905.

L. cz. P. V. 576/6 (6) (3209 1—3)
Edykt.
Moiera Puscha z Kołomyi uznano umysłowo chorym.
Kuratorem jego ustanowiono Asriela Druckera z Kołomyi.
C. k. Sąd powiatowy, Oddział V.
Kołomyja, dnia 29 grudnia 1906.

L. cz. L. V. 24/6 (7) (3208 1—3)
Edykt.
Isaka vel Izaka Mordka 2 im. Friedmanna z Kołomyi uznano marnotrawnym.
Kuratorem jego ustanowiono Natana Büschla w Kołomyi.
C. k. Sąd powiatowy, Oddział V.
Kołomyja, dnia 9 stycznia 1907.

L. cz. P. IX. 126/6 (8) (3207 1—3)
Edykt.
Iwan Berkieszczuk Ochryma z Kamionek małych umysłowo chory.
Kuratorem Nykowerła Wyszyniuka Petra z Kamionek.
C. k. Sąd powiatowy, Oddział IX.
Kołomyja, dnia 1 czerwca 1906.

L. cz. P. V. 597/6 (2) (3210 1—3)
Edykt.
Dla głuchoniemych Chaji i Szeindli Hutschnecker z Kołomyi ustanowiono po myśli § 275 u. c. kuratorem Mechla Baltucha w Kołomyi.
C. k. Sąd powiatowy, Oddział V.
Kołomyja, dnia 22 grudnia 1906.

L. cz. P. V. 130/6 (3) (3211 1—3)
Edykt.
Estere Komiet z Kołomyi uznano umysłowo chorą, kuratorem jej ustanowiono Seide Kometa z Kołomyi.
C. k. Sąd powiatowy, Oddział V.
Kołomyja, dnia 21 marca 1906.

L. cz. P. 38/6 (8) (3220 1—3)
Edykt.
Anna Poliweżak z Budzanowa została uznana marnotrawczynią, a kuratorem ustanowiono Dmytra Poliweżaka.
C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.
Budzanów, 8 kwietnia 1907.

L. cz. P. 28/7 (3255 1—3)
Umysłowo chorym uznano Stanisława Pindolę z Myślenic.
Kurator Jan Pindela z Myślenic.
C. k. Sąd powiatowy.
Myślenice, 4 marca 1907.

L. cz. P. 9/7 (1) (3229 1—3)
Edykt.
Za umysłowo chorą uznano Maryana Pickholz ze Skafata.
Kuratorem ustanowiono Dawida Samuela Pickholza ze Skafatu.
C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.
Skafat, dnia 4 stycznia 1907.

L. cz. L. 2/7P. 82/7 (3232 1—3)
Edykt.
Za marnotrawcę uznano Tomasza Marcina 2ga im. Konstantego w Chochonowicach.
Kuratorem jego ustanowiono Jakóba Konstantego w Podgrodziu.
C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.
Nowy Sącz, dnia 12 kwietnia 1907.

L. cz. P. 57/7 (5) (3233 1—3)
Edykt.
Helenę Janusiewiczową z Wiśniowczyka uznano chorą umysłowo.

Kurator Paweł Janusiewicz z Wiśniowczyka.
C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.
Wiśniowczyk, dnia 28 marca 1907.

L. cz. P. 133/6 (2) (3219)
Edykt.
Za marnotrawcę uznano Wasyla Tymków syna Kościa w Czolhanach.
Kuratorem jego ustanowiono Fedia Tymków w Czolhanach.
C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.
Bolechów, dnia 22 listopada 1906.

L. cz. P. 340/6 (3221)
Edykt.
Za umysłowo chorą uznano Olenę Żmurkiewicz z Dolinie.
Kuratorem jej ustanowiono Stefana Żmurkiewicza w Dolinie.
C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.
Dolina, dnia 27 listopada 1906.

L. cz. E. 140/7 (2) (3227)
Edykt.
C. k. Sąd powiatowy w Nowemsiolu dla niewiadomego z miejsca pobytu Jakóba Pasierba ustanawia kuratorem Piotra Komendę z Nowego Siola.
C. k. Sąd powiatowy Oddział III.
Nowe Siolo, dnia 8 kwietnia 1907.

L. cz. P. 16/7 (3259)
Edykt.
Za marnotrawcę uznano Józefa Koszkę w Jamach.
Kuratorem jego ustanowiono Michała Kokoszkę w Jamach.
C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.
Radomyśl, dnia 22 marca 1907.

L. cz. P. 29/7 (1) (3246)
Edykt.
Za marnotrawcę uznano Romana Andrejko w Rokitnie.
Kuratorem jego ustanowiono Andrieucha Skłym w Rokitnie.
C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.
Janów, dnia 17 marca 1907.

L. cz. P. XI. 172/6 (3) (3245)
Edykt.
Za umysłowo chorego uznano Michała Hołubinkę w Jasienicy solnej.
Kuratorem jego ustanowiono Mikołaja Hołubinkę c. k. asystenta Skarbu w Krakowie.
C. k. Sąd powiatowy, Oddział XI.
Drohobycz, dnia 15 lutego 1907.

L. cz. P. XI. 506/6 (12) (3244)
Edykt.
Za umysłowo upośledzonego uznano Jana Dudziaka w Delawie.
Kuratorem jego ustanowiono Karola Kolendowskiego w Delawie.
C. k. Sąd powiatowy, Oddział XI.
Drohobycz, dnia 19 lutego 1907.

L. cz. P. IX. 324/6 (5) (3202)
Edykt.
Jurko Fedorów Semena w Chlebieczynie leśnym uznany marnotrawcą.
Kuratorem dlań ustanowiony Jurko Pańczag Hryhora z Chlebieczyna leśnego.
C. k. Sąd powiatowy, Oddział IX.
Kołomyja, dnia 28 grudnia 1906.

P. cz. P. IX. 201/6 (3) (3204)
Edykt.
Wasył Myziuk vel Mysiuk syn Jakowa z Korszowa umysłowo chory.
Kurator Wasył Myziuk syn Petra.
C. k. Sąd powiatowy, Oddział IX.
Kołomyja, dnia 4 września 1906.

L. cz. L. 9/6 (6) (3175)
Edykt.
Za marnotrawcę uznano Jana Kostyka w Mszanie.
Kuratorem jego ustanowiono Stefana Kostyka w Mszanie.
C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.
Dukla, dnia 15 lutego 1907.

L. cz. L. 1/7 P. 44/7 (7) (3178)
Edykt.
Za umysłowo chorą uznano Agnieszkę Melnarowicz w Rożance.
Kuratorem jej ustanowiono Józefa Praska w Rożance.
C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.
Mosty wielkie, 12 marca 1907.

Rozmaite obwieszczenia.

L. cz. C. III. 73/7 (1) (3179 3—3)
Edykt.

Przeciw masie spadkowej po bl. p. Aronie Brand, która dotychczas nie jest objęta, wniesionym został do c. k. sądu powiatowego w Niemirowie przez Feiwischa Schlägla pozew o 790 koron z pn.

Na podstawie pozwu tego wyznaczono audyencję na dzień 23 kwietnia 1907 godz. 9 rano w biurze Nr. 9.

Celem strzeżenia praw powyższej ustanawia się pana Jana Skorupskiego, naczelnika gminy w Niemirowie kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie powyższą w rzecznej sprawie na jej koszt i niebezpieczeństwo, dopóki taż objęta nie zostanie.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.
Niemirow, dnia 9 kwietnia 1907.

L. cz. Cw. 1287/7 (1) (3197)
Edykt.

Przeciw niewiadomemu z miejsca pobytu Konstantemu Pinczukowi wniesiony został do c. k. sądu obwodowego w Kołomyi przez Chanę Schattner w Kutach pozew zapłatę sumy wekslowej 350 kor. i 120 kor.

Na podstawie pozwu wydano nakaz zapłaty dnia 2 kwietnia 1907 l. cz. Cw. 1287/7 (1).

Celem strzeżenia praw niewiadomego z miejsca pobytu Konstantego Pinczuka ustanawia się pana adw. dr. Jurezenkę w Kołomyi, kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie kuranda w rzecznej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on sam się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd obwodowy jako handlowy,
Oddział II.
Kołomyja, dnia 2 kwietnia 1907.

L. cz. C. 81/7 (1) (3261)
Edykt.

Przeciw Jakóbowi Paluchniakowi, którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. sądu powiatowego w Żmigrodzie przez Jana Paluchniaka syna Wojciecha pozew o 240 kor.

Na podstawie pozwu wyznaczoną została audyencja na dzień 30 kwietnia 1907, o godz. 8:30 przed południem.

Celem strzeżenia praw pozwanego ustanawia się pana adw. dra Dybasia w Żmigrodzie kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie pozwanego w rzecznej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.
Żmigród, dnia 17 kwietnia 1907.

L. cz. C. I. 84/7 (1) (3217)
Edykt.

Przeciw Ewie z Salamaszczaków Korolowej z Wetliny, której miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. sądu powiatowego w Baligrodzie przez Iwana Tytanyca, rolnika z Wetliny, pozew o zapłatę kwoty 387 kor. zpn.

Na podstawie pozwu wyznaczono audyencję na dzień 30 kwietnia 1907 o godzinie 10 rano.

Celem strzeżenia praw Ewy z Salamaszczaków Korolowej ustanawia się pana Teodora Glixellego, c. k. notariusza w Baligrodzie, kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie Ewę z Salamaszczaków Korolową w rzecznej sprawie na jej koszt i niebezpieczeństwo, dopóki ona sama w sądzie się nie zgłosi, lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.
Baligród, dnia 5 kwietnia 1907.

L. cz. C. II. 174/7 (1) (3216)
Edykt.

Przeciw Usherowi Seligowi 2 im., Hindzie, Judzie Leibie i Goldzie Liebergallom, których miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. sądu powiatowego w Tarnopolu przez Berischa i Taubę z Kahanów Emleger pozew o wykreślenie zaінтабулованого na rzecz pozwanych w stanie biernym w h. 5179 kg. Tarnopol prawa zastawu dla kwoty 450 kor.

Na podstawie pozwu wyznaczono termin do ustnej rozprawy na dzień 2 maja 1907 godz. 9 przed południem, biuro Nr. 17 tut. sądu.

Celem strzeżenia praw tychże ustanawia się pana dr. Rosena adwokata w Tarnopolu kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie tychże w rzecznej sprawie na ich koszt i niebezpieczeństwo, dopóki oni w sądzie się nie zgłoszą lub pełnomocnika nie zamianują.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.
Tarnopol, dnia 9 kwietnia 1907.

Wykaz

panujących w Galicyi chorób zaraźliwych zwierzęcych, zestawiony na podstawie sprawozdań c. k. Starostw, przedłożonych od 14. do 21. kwietnia 1907.

Epizootyca	Powiat	Miejscowość
Wąglik	Dobromil Kołomyja Peczeniżyn Stanisławów Zborów	Komarowice ob. dw. (1 zagr.); Kułaczkowce (1 zagr.); Kosmacz (1 zagr.); Tumirz (1 zagr.); Białogłowy (1 zagr.);
Szelestnica	Sanok	Brzanka (1 zagr.);
Nosaczna	Brody Buczacz Horodenka Husiatyn Jarosław Żydaczów	Klekotów ob. dw. (1 zagr.); Komarówka ob. dw. (1 zagr.); Głuszków (1 zagr.); Wasylkowce gm. i ob. dw. (3 zagr.); Surochów ob. dw. (1 zagr.); Ciuciułowce ob. dw. (1 zagr.);
Parchy	Brzozów Kałusz Podhajce Stryj Trembowla Turka Złoczów	Górki (1 zagr.); Nowica (1 zagr.); Czeremchów ad Szwejków ob. dw. (1 zagr.); Korostów (1 zagr.); Budzanów ob. dw. (1 zagr.); Boberka (1 zagr.); Bełzec (3 zagr.);
Otręt	Dąbrowa Przeworsk Stanisławów	Podkościele (1 zagr.); Przeworsk (1 zagr.); Halicz (2 zagr.);
Róża wąglikowa	Biała Kraków Mielec Podgórze Przemysł Przeworsk Trembowla	Osiek (1 zagr.), Witkowice (2 zagr.); Trojanowice (1 zagr.); Zachwiejów (1 zagr.); Łusina ob. dw. (1 zagr.); Walawa (1 zagr.), Wyszatyce (1 zagr.); Rozbórz (5 zagr.); Janów (1 zagr.);
Pomór świń	Husiatyn Śniatyn Tarnów Tłumacz	Kluwinie ob. dw. (1 zagr.), Peremilów (1 zagr.), Tudorów (1 zagr.); Śniatyn (2 zagr.); Radlna ob. dw. (1 zagr.); Bortniki (1 zagr.);
Wścieklizna	Czortków Kołomyja Krosno Lwów Przemysł Rawa Wieliczka Lwów miasto	Kalinowszczyzna ob. dw.; Słobódka leśna (1 zagr.); Iwla; Kulparków; Wileza; Niemirów; Wieliczka (1 zagr.); Lwów, dzielnica I i II. (4 zagr.);
Cholera drobiu	Jasło Myślenice Rawa Rohatyn	Jasło (1 zagr.), Sobniów (40 zagr.); Maków (1 zagr.); Magierów (4 zagr.), Rzeczyca (15 zagr.); Bybło (9 zagr.), Herbutów (9 zagr.).

C. k. Namiestnictwo.

Lwów, dnia 21. kwietnia 1907.

L. cz. Cw. 607/7 (1) (3236)

E d y k t.

Przeciw nieobecnemu Chaimowi Berkelhammerowi kupcowi, przedtem w Tarnowie, wniósł Ozyasz Margosches przez adwokata dra Finka w Tarnowie skargę o 981 kor.

Na podstawie tej skargi wydano weksłowy nakaz zapłaty z dnia 15 kwietnia 1907 Cw. 607/7 (1).

Ustanowiony dla strzeżenia praw pozwanego kuratorem adwokat dr. Goldfluss w Tarnowie będzie go zastępował, dopóki się w sądzie nie zgłosi lub pełnomocnika nie ustanowi.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział II.

Tarnów, dnia 15 kwietnia 1907.

L. cz. C. II. 128/7 (1) (3223)

E d y k t.

Przeciw Maksymowi Łukaszykowi z Łosia, którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. sądu powiatowego w Gorlicach przez Wirkę Górnik z Łosia pozew o 300 kor.

Na podstawie pozwu wyznaczono audyencyę do ustnej rozprawy na dzień 29 kwietnia 1907 godz. 9-30 rano.

Celem strzeżenia praw pozwanego Maksyma Łukaszyka, ustanawia się pana dr. Dziubczyńskiego, adwokata w Gorlicach, kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie kuranda w rzecznej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie

się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.
Gorlice, dnia 3 kwietnia 1907.

L. cz. C. III. 107/7 (3257)

E d y k t.

Jan Stokfisz w Gliczarowie w sprawie toczącej się przed c. k. sądem powiatowym w Nowym Targu przeciw Sebastianowi Stokfiszowi o 140 kor. ma być doręczona uchwała z dnia 10 kwietnia 1907 l. C. III. 107/7, którą audyencyę wyznaczono na dzień 29 kwietnia 1907 o godz. 4 po poł.

Ponieważ niewiadomo, gdzie pozwany przebywa, ustanawia się w celu strzeżenia jego praw, kuratora w osobie pana adw. dra Borowicza w Nowym Targu.

Tenże kurator zastępywać będzie pozwanego w rzecznej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.
Nowy Targ, dnia 10 kwietnia 1907.

L. cz. Cw. I. 136/7 (1) (3180)

E d y k t.

Przeciw Michałowi Mazurowi, którego miejsce pobytu nie jest nieznane, wniesiony został do c. k. sądu powiatowego w Sieniawie przez Maryę Nowak w Rudcu pozew o uznanie prawa własności pgr. lk. 893, 894 i 895 Rudka.

Na podstawie pozwu wyznaczony został termin do rozprawy na dzień 29 kwietnia 1907 godz. 9 przed południem, B. 2.

Celem strzeżenia praw Michała Mazura, ustanawia się pana Stanisława Wilezka, c. k. notaryusza w Sieniawie, kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie tegoż w rzecznej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.
Sieniawa, dnia 8 kwietnia 1907.

L. cz. C. 17/7 (2) (3186)

E d y k t.

Przeciw Janowi Twardzikowi po Józefie, którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. sądu powiatowego w Żmigrodzie przez Jakóba Twardzika po Józefie pozew o zniesienie współwłasności.

Na podstawie pozwu wyznaczono została audyencya na dzień 17 maja 1907 o godz. 9 przed południem.

Celem strzeżenia praw pozwanego ustanawia się pana adwokata dra Dybasia w Żmigrodzie, kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie pozwanego w rzecznej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.
Żmigród, dnia 15 kwietnia 1907.

L. cz. Cw. 696/7 (1) i 697/7 (1) (3198)

E d y k t.

Przeciw Iwanowi Droń i Petrowi Tymeczko, których miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. sądu obwodowego w Stryju przez Leibischa Rappaporta ze Skolego pozew o nakaz zapłaty sum weksłowych 110 i 518 kor. z pn.

Celem strzeżenia praw pozwanym ustanawia się pana dra Oleśnickiego adwokata w Stryju, kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie pozwanym w rzecznej sprawie na ich koszt i niebezpieczeństwo, dopóki oni w sądzie się nie zgłoszą lub pełnomocnika nie zamianują.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział II.
Stryj, dnia 7 kwietnia 1907.

L. cz. C. II. 81/7 (1) (3174)

E d y k t.

Przeciw Wojciechowi Łenczowskiemu, którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. sądu powiatowego w Dębicy przez Michała Pietrzyka pozew o zapłacenie 395 kor.

Na podstawie pozwu wyznacza się rozprawę na dzień 30 kwietnia 1907 o godzinie 9-30 przed południem w tut. sądzie, sala 3.

Celem strzeżenia praw pozwanego, ustanawia się pana adw. dr. Fischlera w Dębicy, kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie pozwanego w rzecznej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.
Dębica, dnia 5 kwietnia 1907.

L. cz. C. I. 100/7 (1) (3222)

E d y k t.

Przeciw Machli Frey, Berlowi Frey, Lebbie Frey i Małce Bombach zam. Reich, których miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. sądu powiatowego w Dobromilu przez Mojżesza i Matkę Rabnerów pozew o własność parc. bud. lk. 88/1 i gr. lk. 352/2 w Dobromilu.

Na podstawie pozwu wyznaczono audyencyę do ustnej rozprawy na dzień 26 kwietnia 1907 o godz. 10 rano do tego sądu sala rozpraw cywilnych.

Celem strzeżenia praw powyższych wiadomym z miejsc pobytu ustanawia się pana dr. Szamińskiego adwokata w Dobromilu kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie pozwanym w rzecznej sprawie na ich koszt i niebezpieczeństwo, dopóki oni w sądzie się nie zgłoszą lub pełnomocnika nie zamianują.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.
Dobromil, dnia 19 kwietnia 1907.

L. cz. C. II. 143/7 (1) (3256)

E d y k t.

Przeciw Matli Weisel i Scheindli Weisel z Cisowlasu, których miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. sądu powiatowego w Nisku przez Chaima Mojżesza Weisla i Rachelę z Fuchsów Silber pozew o wykreślenie prawa zastawu dla kwot 140 koron i 140 koron z realności lwł. 54 i 168 gminy Cisowlas.

Na podstawie pozwu wyznacza się termin do rozprawy na dzień 30 kwietnia 1907 godz. 9 rano.

Celem strzeżenia praw Matli Weisel i Scheindli Weisel ustanawia się pana dr. Franciszka Dzierżyńskiego adwokata w Nisku kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie Matkę Weisel i Scheindli Weisel w rzecznej sprawie na ich koszt i niebezpieczeństwo, dopóki oni w sądzie się nie zgłoszą lub pełnomocnika nie zamianują.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.
Nisko, dnia 19 kwietnia 1907.

L. cz. C. II. 174/7 (1) (3239)

Przeciw Moritzowi Blumowi, którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. sądu powiatowego w Rzeszowie przez Eugenię Augarten pozew o 1000 koron.

Na podstawie pozwu wyznaczono rozprawę na 22 kwietnia 1907 o godz. 9 rano.

Celem strzeżenia praw Moritza Bluma ustanawia się pana dr. Dzierżyńskiego adwokata w Rzeszowie kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie pomienionego w rzecznej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.
Rzeszów, dnia 11 kwietnia 1907.

L. cz. C. II. 123/7 (1) (3228)

E d y k t.

Przeciw niewiadomym z życia i miejsca pobytu Wojciechowi i Barbarze Karasim wniesionym został do c. k. sądu powiatowego w Przeworsku przez Józefa i Katarzynę Trojaków pozew o 330 kor.

Na podstawie pozwu tegoż wyznaczono ustną rozprawę na dzień 1 maja 1907 o godz. 9 rano, biuro Nr. II.

Celem strzeżenia praw Wojciecha i Barbary Karasimów ustanawia się pana dr. Henryka Kopeckiego adwokata w Przeworsku kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie powyższych w rzecznej sprawie na ich koszt i niebezpieczeństwo, dopóki oni w sądzie się nie zgłoszą lub pełnomocnika nie zamianują.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.
Przeworsk, dnia 19 kwietnia 1907.

L. cz. Cw. 111/7 (1) (3165)

E d y k t.

Przeciw Janowi Taladze ze Zembrzyce, którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. sądu obwodowego w Wadowicach przez Jakóba Kühnreicha pozew o 110 kor. 28 hal.

Na podstawie pozwu wydano weksłowy nakaz zapłaty.

Celem strzeżenia praw pozwanego ustanawia się pana Władysława Chodorowskiego adwokata w Wadowicach kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie Jana Talagę w rzecznej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd obwodowy jako handlowy, Oddział II.
Wadowice, dnia 5 kwietnia 1907.

L. cz. Cw. IV. 1380/7 (3) (3187)

E d y k t.

Przeciw p. Wacławowi hr. Męcińskiemu, którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do niżej wymienionego sądu przez Izaka Abenda, kupca we Lwowie pozew weksłowy o 400 kor. z pn.

Na podstawie pozwu nakazano pozwanemu do trzech dni zapłatę lub wniesienie zarzutów.

Celem strzeżenia praw pozwanego ustanawia się pana adw. dra Maksymiliana Sokala we Lwowie kuratorem, który go zastępywać będzie w rzecznej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd krajowy jako handlowy, Oddział I.
Lwów, dnia 3 kwietnia 1907.

L. cz. C. V. 75/7 (1) (3268)

E d y k t.

Przeciw Wojciechowi Kluzowi i Ignacemu Kluzowi, których miejsce pobytu jest nieznane, wniesionym został do c. k. sądu powiatowego w Jasle przez Maryannę z Kluzów Rosół pozew o zniesienie współwłasności realności lwł. 10 gm. kat. Ofpiny.

Na podstawie pozwu wyznaczono rozprawę na dzień 29 kwietnia 1907 godz. 10 przed południem, Nr. biura 26.

Celem strzeżenia praw Wojciecha Kluzy i Ignacego Kluzy ustanawia się pana adwokata dr. Gabryszewskiego w Jasle, kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie Wojciecha i Ignacego Kluzów w rzecznej sprawie na ich koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłoszą lub pełnomocnika nie zamianują.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział V.
Jasło, dnia 16 kwietnia 1907.

L. cz. Cw. 800/7 (1) (3163)
E d y k t.

Przeciw Janowi Kinka, którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. sądu obwodowego w Samborze przez Annę Bryda pozew o zapłatę sumy wekslowej 300 kor. zpn.

Na podstawie pozwu wydano nakaz zapłaty.

Celem strzeżenia praw Jana Kinka ustanawia się pana dra Stenemmana adwokata w Samborze kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie Jana Kinka w rzeczonych sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział II.
Sambor, dnia 5 kwietnia 1907.

Spadki.

L. cz. A. VI. 282/6 (3253 1—3)

C. k. Sąd powiatowy w Kałuszu oddział VI. podaje do wiadomości, że dnia 28 marca 1906 roku zmarła w Podmichalu Barbara Hellstein l. sl. Schenk.

Do spadku po niej powołani są z ustawy:

1. przez głowę siostry Katarzyny Dąbrowskiej, siostrzenica Teresa Dąbrowska;
2. przez głowę brata Jana Müllera, zmarłego przed około 25 laty jego dzieci:

a) Ludwika Müller, zam. Kudelka,
b) Antonina Müller, zam. Poppel,
c) Franciszek Müller,
d) Jakób Müller,
e) Wilhelm Müller.

Sąd nie znając miejsca pobytu Teresy Dąbrowskiej, wzywa ją, by w przeciągu jednego roku, od dnia niżej wyrażonego, zgłosiła się w sądzie i wniosła oświadczenie się dziedzicem, w przeciwnym bowiem razie spadek byłby prowadzony z dziedzicami zgłaszającymi się dziedzicami i kuratorem dr. Mieczysławem Stancekim, adwokatem w Kałuszu dla niej ustanowionym.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział VI.
Kałusz, dnia 7 marca 1907.

L. cz. A. 207/6 (4) (2348 1—3)

E d y k t.
C. k. sąd powiatowy w Jaworznie zawiadamia, że dnia 1 listopada 1906 w Jaworznie zmarł Józef Golezyk, kowal, bez pozostawienia rozporządzenia ostatniej woli.

Ponieważ sądowi miejsce pobytu jego siostrzenicy służy nie jest znanym, przeto wzywa się ją, aby w przeciągu jednego roku, licząc od dnia niżej podanego, zgłosiła się w tutejszym sądzie i wniosła oświadczenie co do przyjęcia spadku, w przeciwnym bowiem razie spadek zostanie przeprowadzony ze zgłaszającymi się spadkobiercami i dla nieobecnej ustanowionym kuratorem Antonim Banasikiem w Niedzieliskach.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.
Jaworzno, dnia 10 kwietnia 1907.

L. cz. A. 372/6 (5) (3258)

W sprawie spadkowej po s. p. Wiktorii z Goldbergów Bauszowej, zmarłej w Ameryce w Middle Lawrence Mass, ustanawia sąd dla niewiadomego z miejsca pobytu i życia męża zmarłej Franciszka Bausza, kuratorem Antoniego Leśniaka z Wampierzowa.

Franciszka Bausza wzywa sąd, by do roku od daty edyktu wniosł oświadczenie do spadku, gdyż w przeciwnym razie przewód spadkowy przeprowadzony będzie ze zgłaszającymi się spadkobiercami i kuratorem Antonim Leśniakiem.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.
Radomyśl wielki, dnia 23 marca 1907.

Amortyzacje.

L. cz. T. 75/6 (3) (3026 3—3)

Wdrożenie postępowania celem udowodnienia śmierci Władysława Fontany'ego.

Władysław Fontana zawarł z Ludmiłą z Wertschitzkych Fontany związek małżeński we Lwowie dnia 26 lutego 1870. Po sześciolatnim wspólnym pożyciu wydalili się nie wiadomo dokąd i odtąd nie dali żadnego znaku życia o sobie. Również zarządzone wskutek rozporządzenia c. k. Namiestnictwa z 7 października 1902 l. 70.575, przez c. k. Ministerium spraw wewnętrznych poszukiwania na terytorium Austriacko-węgierskiej Monarchii pozostały bez skutku.

Gdy wobec powyższego jest prawdopodobne, że zajdzie prawne domniemanie śmierci § 24 u. c., przeto na prośbę Ludmiły Fontany wdraża się postępowanie celem udowodnienia zaszłej śmierci zaginionego i rozwiązania powyższego małżeństwa.

Wydaje się przeto ogólne wezwanie, aby uwiadomiono sąd albo kuratora nieobecnego adwokata dra Mochnackiego we Lwowie o zaginionym Władysławie Fontanie.

Władysława Fontany wzywa się, by się zgłosił do tutejszego sądu lub też w inny sposób uwiadomił go o swoim życiu.

Na powtórną wniosek, wniesiony po dniu 11 marca 1908, rozstrzygnie sąd o uznaniu Władysława Fontany zmarłym.

Obronę wzywa małżeńskiego ustanawia się adw. p. dra Morawieckiego we Lwowie.
C. k. Sąd kraj. cywilny, Oddział VII.
Lwów, dnia 23 marca 1907.

L. cz. T. 24/7 (1) (3122 3—3)

Wdrożenie postępowania amortyzacyjnego.

Na wniosek Katarzyny Potockiej w Debnikach wdraża się postępowanie celem amortyzacji rzekomo przez wnioskodawczynię zagubionej książeczki wkładowej powiatowej Kasy oszczędności w Krakowie Nr. 56.269 na kwotę 156 kor. 10 hal. opiewającą na imię Katarzyny Potockiej wystawionej.

Posiadacza powyższej książeczki wkładowej wzywa się przeto, aby zgłosił się ze swoimi prawami w ciągu 6 miesięcy od dnia ogłoszenia ostatniego edyktu, w przeciwnym bowiem razie po upływie powyższego czasokresu za nie istniejące uznane zostaną.

C. k. Sąd krajowy, Oddział VI.
Kraków, dnia 29 marca 1907.

L. cz. T. 6/6 (3) (3081 3—3)

E d y k t.

Na wniosek p. Sali Malz prywatnej ze Lwowa wdraża się postępowanie celem amortyzacji rzekomo zaginionego wekslu z daty Lwów 8 lipca 1906 na 1500 kor. za 4 miesiące od daty na własne zlecenie płatnego przez Aleksandra Morawskiego wystawionego i żyrowanego in bianco, a przez Stanisława Jounga, Maryę Jounga i Zofię Morawską akceptowanego i płatnego w Lipowcach.

Wzywa się posiadacza tego wekslu, aby do dni 45 licząc od dnia pierwszego ogłoszenia niniejszego edyktu w „Gazecie Lwowskiej“ wykazał swe prawa do tego weksla przed tutejszym sądem, gdyż po upływie tego czasu weksel powyższy uznany będzie za umorzony.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział IV.
Brzeżany, dnia 9 marca 1907.

L. cz. T. 1/7 (3) (3125 3—3)

E d y k t.

Na prośbę Gitli Schapira z Bursztyna odbędzie się postępowanie celem amortyzacji książeczki wkładowej (oszczędnościowej) Towarzystwa dla handlu i przemysłu w Bursztynie, stowarz. zar. z ogr. por. z dnia 15 maja 1904 Nr. 277, opiewającej na kwotę 168 kor. 6 hal.

Wzywa się posiadacza tej książeczki, aby w ciągu 6 miesięcy od pierwszego ogłoszenia ogłosił w tutejszym sądzie swe prawa do niej, gdyż po upływie tego czasu będzie uznana za pozbawioną skutku.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział IV.
Brzeżany, dnia 16 lutego 1907.

Firmy.

L. cz. Firm. 240 Sp. III. 191 (3115)

Zmiany i dodatki odnoszące się do wpisanych już w rejestrze handlowym firm pojedynczych i spółkowych.

Do rejestru firm spółkowych wciągnięto co następuje:

Siedziba firmy: Lwów.
Brzmienie firmy: „Wschodnio-galicyjskie koleje lokalne“, „Östgalizische-Lokalbahnen“.

Zmarł członek rady zawiadowczej Mieczysław Ignacy 2 im. hr. Dunin-Borkowski.

W jego miejsce kooptowano na członka rady zawiadowczej Juliusza Maryana 2 im. hr. Dunin-Borkowskiego.

Dzień wpisu: 22 marca 1907.

C. k. Sąd krajowy jako handlowy, Oddział IV.
Lwów, dnia 22 marca 1907.

L. cz. Firm. 5/7 Stow. I. 649 (3082)

Wpis firmy stowarzyszenia zarobkowego i gospodarczego.

Wpisano do rejestru stowarzyszeń zarobkowych i gospodarczych.

Siedziba stowarzyszenia: Rohatyn.

Brzmienie firmy: „Związek kredytowy dla drobnego handlu i drobnego przemysłu“ w Rohatynie, stowarzyszenie zarejestrowane z ograniczoną poręką, po niemiecku: „Creditgenossenschaft für den Kleinhandel und das Kleingewerbe in Rohatyn“ „registrar Genossenschaft mit beschränkter Haftung“.

Przedmiot przedsiębiorstwa: Popieranie handlu i przemysłu członków stowarzyszenia przez udzielenie im kredytu.

Czas trwania nieograniczony.

Dyrekcja: Schulim Melzer, kupiec w Rohatynie jako przewodniczący; Dawid Rot-

ter, urzędnik bankowy we Wiedniu, jako zastępca przewodniczącego; dr. Ferdynand Katz, adwokat; dr. Maurycy Stein, lekarz; Alter Weidman, kupiec; Argosz Mark, kupiec; Rachniel Schwarz, Jakób Fisch, Aron Dam, kupcy, wszyscy w Rohatynie, jako członkowie zarządu.

Podpis firmy (F. Z.): Towarzystwo podpisywać będzie w ten sposób, że pod wyciętą stampilią kładą swoje podpisy przewodniczący dyrekcji lub jego zastępca wraz z drugim członkiem dyrekcji.

Ogłoszenia. Wszelkie ogłoszenia od stowarzyszenia ogłaszane będą jednorazowo plakatami w siedzibie stowarzyszenia.

Udziały członków: Jeden udział wynosi 10 kor. i może być płatny w ratach interesujących po 1 koronie.

Odpowiedzialność ograniczona.

Data wpisu: dnia 16 marca 1907.

C. k. Sąd obwodowy jako handlowy, Oddział II.

Brzeżany, dnia 11 marca 1907.

L. cz. Firm. 101 Rg. A. I. 30 (3119)

Zmiany i dodatki odnoszące się do wpisanych już w rejestrze handlowym firm pojedynczych i spółkowych.

Do rejestru firm spółkowych wciągnięto co następuje:

Siedziba firmy: Sokal.

Brzmienie firmy: po polsku „Młyn parowy Bronisława, Henryka baronowa Wattmann i Spółka“, po niemiecku Dampfmühle Bronisława, Henriette Baronin Wattmann et Comp.

Zmarła 6 czerwca 1905 spółniczka jawna Henryka baronowa Wattman a wystąpił drugi jawny spółnik Ludwik baron Wattmann, tak, że właścicielem wyłącznym tego przedsiębiorstwa jest obecnie od 1 stycznia 1907 tylko Hugo baron Wattmann, który przedsiębiorstwo to nadal pod nową firmą „Młyn parowy „Bronisława“ Hugo baron Wattman Sokal“, a po niemiecku „Dampfmühle „Bronisława“ Hugo baron Wattmann Sokal“ prowadzić i firmę w ten sposób podpisywać będzie, że pod powyższym brzmieniem firmy zamieści swój podpis.

Dzień wpisu: 3 kwietnia 1907.

C. k. Sąd krajowy jako handlowy, Oddział IV.

Lwów, dnia 3 kwietnia 1907.

L. cz. Firm. 74/7 Stow. I. 657 (3084)

Wpis firmy Stowarzyszenia zarobkowego i gospodarczego.

Wpisano do rejestru stowarzyszeń zarobkowych i gospodarczych.

Siedziba stowarzyszenia: Narajów.

Brzmienie firmy: Związek kredytowy „Wzajemna pomoc“ w Narajowie, stowarzyszenie zarejestrowane z ograniczoną poręką.

Data statutu: 22 lutego 1907.

Przedmiot przedsiębiorstwa: połączenie sił gospodarczych, urządzanie magazynu, sprostowanie narzędzi gospodarczych, sprowadzanie towarów, dawanie możności lokowania na procent pieniędzy, udzielanie przystępnych pożyczek w celu podniesienia gospodarstwa, albo przemysłu i wogóle, aby przeprowadzać pożyteczne przedsiębiorstwa ekonomiczne.

Czas trwania: nieograniczony.

Dyrekcja: Aron Weis, kupiec w Narajowie jako dyrektor, Mechel Heibel, właściciel realności w Narajowie jako dyrektor i Natan Cheim Heilpern, kramarz w Narajowie jako zastępca dyrektora.

Podpis firmy (F. Z.): Stowarzyszenie podpisywać będzie firmę w ten sposób, że kładą swe podpisy 2 członków dyrekcji.

Ogłoszenia umieszczane będą w jednym z dzienników lwowskich.

Udziały członków: Jeden udział wynosi 50 koron i może być spłacanym w kwartalnych ratach po 2 kor.

Odpowiedzialność ograniczona do dwukrotnego udziału.

Data wpisu: 16 marca 1907.

C. k. Sąd obwodowy jako handlowy, Oddział II.

Brzeżany, dnia 11 marca 1907.

L. cz. Firm. 238 Sp. III. 127 (3118)

Zmiany i dodatki odnoszące się do wpisanych już w rejestrze handlowym firm spółkowych.

Do rejestru firm spółkowych wciągnięto co następuje:

Siedziba firmy: Lwów.

Brzmienie firmy: „Lwowski akcyjny zakład zastawniczy“.

Na walnem zgromadzeniu z 3 lutego 1905 uchwalono zmianę statutu §§ 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 16 i 17 w brzmieniu w zbiorze alegatów przechowanym; ta zmiana statutu została na mocy upoważnienia c. k. Ministerstwa spraw wewnętrznych z 19 maja 1898 l. 9091 przez c. k. Namiestnictwo we Lwowie reskryptem z 17 stycznia 1906 l. 48.842/5 zatwierdzoną.

Zmarł członek zarządu Alfred Dzikowski.

Walne Zgromadzenie z 20 lutego 1907

wybrało do zarządu: dr. Jana Rosnera, lekarza we Lwowie przewodniczącym zarządu, Karola Winiarza, właściciela drukarni i Henryka Winiarza, przemysłowca obu ze Lwowa członkami zarządu, Józefa Wozelaka, przemysłowca i dr. Mieczysława Szeliga, adwokata we Lwowie obu zastępcami członków zarządu.

Dzień wpisu: 3 kwietnia 1907.

C. k. Sąd krajowy jako handlowy, Oddział IV.

Lwów, dnia 3 kwietnia 1907.

L. cz. Firm. 314 Stow. II. 161 (3159)

Zmiany i dodatki

do wpisanych już firm stowarzyszeń.

Należy wpisać w rejestrze stowarzyszeń zarobkowych i gospodarczych.

Siedziba stowarzyszenia: Brzesko.

Brzmienie firmy: „Powszechny zakład kredytowy w Brzesku“, stowarzyszenie zarejestrowane z ograniczoną poręką.

Wybrano Mayera Hofstetera, przemysłowca w Brzesku zastępcą dyrektora.

Data wpisu: 5 kwietnia 1907.

C. k. Sąd krajowy jako handlowy, Oddział III.

Kraków, dnia 4 kwietnia 1907.

Ч. спр. Firm. 81/6 Stow. II. 1981 (2958)

О г о л о ш е н е.

Ц. к. суд окружной яко торговельный в Тернополі оголошує, що вписано до реєстру стоваришень заробкових і господарських в рубриці III.: „Спілка ощадности і позичок в Кийданцях, стоваришене зареєстроване з необмеженою поручкою, в рубриці IV. в Кийданцях, в рубриці VI. Предмет підприємства є:

а) уділяти своїм членам дешевих і приступних позичок на піднесення їх господарства аборомислу, та в загальні докучувати позичотні підприємства економічні для своїх членів;

б) примати капітали до обороту за условленням опроцентованем;

в) підпирати творене спілок і зарібкових та господарських стоваришень в окрузі спілки.

Заряд стоваришення зложений зі слідухих членів:

З настоятеля Михайла Субтеленого, его заступника Петра Кушніра і трох членів, а то Марціна Немчука, Федька Фижика і Андрея Колодія, усіх в Кийданцях.

Управа буде підписувати стоваришене в той спосіб, що під печатом фірми стоваришення уміщені будуть підписи настоятеля взагядно его заступника і одного члена управы, та отсе є условієм важности зобовязань стоваришення.

Оповіщене скликаня загальних зборів доконує ся по мысли § 35 статута, всякі інші оповіщення і завідомлення до членів стоваришення будуть помішувані на призначеній на се таблиці на будинку стоваришення.

За зобовязання стоваришення відповідають члени цілим своїм майном оскільки би на покриті тих зобовязань на случай ліквідації або унаlosti спілки єї майно не вистарчило.

Ц. к. Суд окружний, Відділ II.
Тернопіль, дня 27 лютого 1907.

Ч. спр. Firm. 197 Stow. II. 54 (3193)

Зміни і додатки до вписаних вже фірм стоваришень.

Вписано в реєстрі для стоваришень заробкових і господарських.

Осідок стоваришення: Нусмичи.

Фірма звучить: Спілка ощадности і позичок, стов. зареєстр. з необмеженою поручкою.

Члени дирекції виступили: Милан Назор і Власт Зінчик.

Члени дирекції вибрані: Михайл Груга і Іван Михальчук.

Дата випису: 5 цвітня 1907.

Ц. к. Суд краєвий яко торговельний Відділ IV.

Львів, дня 5 цвітня 1907.

Ч. сп. Firm. 87 Stow. I. 165 (3120)

Зміни і додатки до вписаних вже фірм стоваришень.

Вписано в реєстрі стоваришень зарібкових і господарських.

Осідок стоваришення: Львів.

Фірма звучить: Товариство взаємного кредиту „Дністер“, стоваришене зареєстроване з обмеженою поручкою.

Члени дирекції виступили: Володимир Шукевич.

Члени дирекції вибрані: Др. Володимир Охримович, адвокат у Львові.

Дата випису: 5 цвітня 1907.

Ц. к. Суд краєвий яко торговельний, Відділ IV.

Львів, дня 5 цвітня 1907.

Drobne ogłoszenia

od wyrazu petitem 3 halerzy, tłustym
petitem 4 halerzy.

Biuro Niemczyńskiego w Lwowie, Sienkiewicza 5, poleca nauczycielki, bony polki, nienki, starszą francuską, leśniczego egzaminowanego, ekonomów, chlubnie poleconych, służbę wszelką.

Siatki druciane, drut kołczasty na ogrodzenia
poleca

Fr. Chladek, magazyn wyrobów żelaznych, metal,
Lwów, Rynek 45.

Nakładem księgarni Gubrynowicza i Schmidta
we Lwowie

wyszedł z druku

najnowszy bardzo dziś pożądany
Podręcznik dla podróżujących po Włoszech
pod tytułem

„Cztery tygodnie we Włoszech”

opracowany przez Dyrektora II. Szkoły realnej

MICHAŁA LITYŃSKIEGO.

Książka obejmuje wszelkie wskazówki i rady,
jakie dla zwiedzających pamiątki, kościoły,
muzea i galerie są pożądane.

Format i druk zastosowany do pod-
ręczników w innych językach.

Cena egzemplarza 5 K., z prze-
syłką 5 K. 50 h.

FABRYKA ASFALTU I PAPY DACHOWEJ
inż. SZELIGI ŁYSZKIEWICZA
LWÓW, UL. ŚW. MARCINA L. 29.

Poszukuje się kupna
STARYCH MEBLI mahoniowych
ale w dobrym stanie.
Zgłoszenia pod „Meble” Biuro ogłoszeń,
Pasaż Hausmana 9, Lwów.

Zarząd
pasieki A. Krańskiego
w Jezierzanach k. Czortkowa

wysła w pięciokilowych blaszankach wszystko opła-
tanie, prawdziwy lipcowy miód w cenie 6 kor. 50 hal.
a wyborny miód lipcowy w cenie 7 kor. — Wysła
również miody pitne, odszczególnione na kilku wy-
stawach, a to: stołowy, kasztelański, królewski i miody
pitne owocowe jak Borówczak, Maliniak, Dereziak,
Wiśniak, Winogroniak, Ożyniak i t. d. w pięciokilo-
wych blaszankach 6 kor. 80 hal.

Cenniki na żądanie franko.

Trzymałem
świeży transport
HERBATY CHIŃSKIEJ

Znakomita w smaku i aromatyczna

herbata Congo	kor. 3-20
„ Souchoong	„ 4-—
„ Souchoong zbiór majowy	„ 6-—
Kaysow	„ 8-—
Wysławki z herbat	„ 2 60
Wysławki z najlepszych herbat	„ 3 20

za pół kilograma.

Handel herbaty i kawy

EDMUNDA RIEDLA we Lwowie

ul. Teatralna 3, naprzeciw Katedry.

OBWIESZCZENIE.

Niniejszem zaprasza się P. T. członków Banku eskomptowego
dla handlu, przemysłu i gospodarstwa, stow. zarej. z ogr. poręką
w Chodorowie na

Ogólne Zgromadzenie

które odbędzie się dnia 1 maja o godzinie 3 po południu w biurze
tegoż Banku z następującym porządkiem dziennym:

1. Sprawozdanie Dyrekcyi z czynności i odczytanie zamknięcia rachun-
kowego bilansu za rok 1906, tudzież udzielenie absolutorium Dyrekcyi.
2. Rozdział zysku z roku 1906.
3. Odczytanie sprawozdania rewizora Związku wschod. gal. stowarz.
zarej. z ogr. pod. w Chodorowie, dnia 15 kwietnia 1907.
4. Wybór 3 rewizorów na rok 1907.

Chodorów, dnia 22 kwietnia 1907.
Bank eskomptowy dla handlu, przemysłu i gospodarstwa,
Stowarzyszenie zarej. z ograniczoną poręką w Chodorowie.
Hirsch Nagelberg. **Marcus Diamandstein.**

Zaproszenie.

Rada nadzorcza Powiatowego Towarzystwa Zaliczko-
wego w Kamionce strumiłowej zaprasza członków Towa-
rzystwa na

XXI. Zwyczajne Ogólne Zgromadzenie

które odbędzie się dnia 10 maja 1907 o godzinie 11 przed
południem w sali Rady powiatowej w Kamionce strum.

Porządek dzienny:

1. Odczytanie protokołu z ostatniego Zgromadzenia.
2. Odczytanie sprawozdania z lustracji Towarzystwa przeprowadzonej
przez lustratora Związku z dnia 11 i 12 grudnia 1906.
3. Sprawozdanie Dyrekcyi z czynności i rachunków za rok 1906.
4. Sprawozdanie Komisji rewizyjnej i wnioski na udzielenie Dyrekcyi
absolutorium z czynności i rachunków za czas od 1 stycznia do 31 gru-
dnia 1906.
5. Wnioski Rady nadzorczej co do rozdziału czystego zysku za r. 1906.
6. Wnioski członków.

W Kamionce Strumiłowej, 22 kwietnia 1907.

Rada nadzorcza Powiat. Towarzystwa Zaliczkowego w Kamionce strum.,
Stowarzyszenia zarejestr. z ogr. poręką.

Prezes:
Thullie.

Sekretarz:
Zawałkiewicz.

JUŻ WYSZEDŁ NOWY
KURIER KOLEJOWY

po 35 hal. za egzemplarz z przesyłką pocztową.

Do nabycia we wszystkich księgarniach i trafikach.

Północno Niem. Lloyd,
(Norddeutscher Lloyd)

GENERALNA AGENTURA DLA GALICJI
we Lwowie, Pasaż Hausmana 9.

Bezpośrednie połączenia przewozowe cesarskimi-pospiesznymi i poczt-
owymi parowozami:

— do Ameryki —
(z Ameryki do Europy i odwrotnie)

Kanady; Brazylii; Argentyny (Buenos Aires).
Australii; Japonii; Chin etc.

Bilety kolejowe do każdej stacji Północ. Ameryki.

Karty okrężne do jazdy „Naokoło Świata”.

Wszelkich wyjaśnień w sprawach podróży tak lądowych jak i mor-
skich udziela i bilety sprzedaje:

Generalna Agentura Półn. niem. Lloyd we Lwowie,
Pasaż Hausmana 9.

Miastowe Biuro
c. k. austr. Kolei Państwowych we Lwowie

Pasaż Hausmana 9.

Wydaje:

BILETY ZESTAWIALNE (Fahrscheinhefte) kombi-
wane-okrężne (Rundreise) i powrotne do wszystkich i ze wszyst-
kich znaczniejszych miejscowości Europy z ważnością 45 — 60
i 90 dni i opustem od 12—35 procent od cen normalnych

BILETY KARTONOWE zwykłe do wszystkich stacji
w kraju i zagranicą.

Na obecny sezon poleca się zeszyty jazdy powrotne z odpo-
wiednim opustem do wszystkich miejscowości południowych jak:
Biaritz, Fiume (Abbazy), Wenecja (Lido), Triestu, Capri, Ne-
apolu, Nizzei, Florencji, Rzymu etc.

Do Karlsbadu, Wrocławia, Drezna, Lipska, Berlina, Bremy, Ham-
burga, Paryża z ważnością 45—60 i 90 dni.

Do Wiednia z ważnością 45 dni.

Sprzedaż wszelkich rozkładów jazdy i przewodników.

Zamówione bilety na prowincję wysła się za zaliczką pocztową
lub też za pośrednictwem odnośnej stacji kolejowej.

Przy zamówieniu biletu zestawialnego należy nadesłać 4 koron
zadatku i podać dzień od którego bilet ma być ważnym.